

EL PASSEIG DE LA PLATJA, SENTENCIAT

El Tribunal Suprem confirma que el vial principal és domini de la costa i prohibeix l'accés als vehicles particulars

PAU ESTEBAN, cap de Medi Ambient de l'Ajuntament: "Si és per presència de sorra, les pinedes o la pista també es podrien declarar domini públic"

LES CLAUS DELS RESULTATS DEL 12M AL PRAT. El PSC neutralitza l'"efecte Mijoler", tot i el clar discurs socialista favorable a l'ampliació de l'aeroport

"MÉS AIGUA PER PODER SOBREVUIRE". Els pagesos del Baix denuncien que la dotació d'aigua per part del Govern posa en perill el Parc Agrari

"Ja arriba l'estiu! **Font Pell**
A Font Pell hi trobaràs
les últimes novetats de les millors marques de calçat.
Seguim sempre fidels amb un únic propòsit: la teva comoditat."

Més de 9.000 famílies formen part del nostre club, i tu?

Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga on-line ampliada

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!

EL PRAT · C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat,
 SANT BOI · C/ Vidal i Barraquer, 28, 08830 Sant Boi,
 BARCELONA · C/ Rocafort, 128, cantonada Aragó
www.fontpell.com

Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials
 f /FONTPELL · p /fontpell · t /fontpell_sabateries

FontPell
sabateries

Art i política

La semàntica -en política- es converteix en un corró laminador que allarga els sentiments i les sensacions. Sempre ha estat així. I en aquestes darreres eleccions catalanes (on, per cert, no s'ha parlat de l'amnistia) no havia de ser diferent: el que ha guanyat s'ho fa valer; el que multiplica diu que arriba per canviar les coses; el que s'estavella manifesta d'entrada que passa a l'oposició; el que es manté assenyala que ha trencat les enquestes; el que resta "només" una mica s'aferma com a decisiu per governar; el que es consolida i puja sense acabar de guanyar es postula igualment per al govern. Del vot útil a l'independentista, passant pel de dretes, el radical, el progressista o el catalanista més autèntic.

Al final, però, resulta que el mateix que passa en el terreny de la medicina quan un diagnòstic i un tractament idèntics (medicament i dosi) no fan el mateix efecte en els pacients, a la política entra en joc l'art. I aquí, els artistes (que són els polítics), amb els pinzells i el llenç adequats, han de fer valer l'únic tractament que resol els egos dels/les caps de llista i els problemes de cada dia i els històrics i enquistats: la negociació i el pacte. Això esperem la ciutadania.

La fotografia pratenca del 12-M la teniu en aquesta edició de "Delta" tractada d'una manera rigorosa i ampla.

Platja i sostenibilitat

Segons ens deia el Dr. Vicenç Falcó, a la platja del Prat a finals del segle XX, en treure's alguna mostra de l'aigua apareixien 500 mil bacteris per cada 100 ml. No en va estava prohibit el bany. Avui, podem gaudir de platja i natura. Tenim l'obligació de conservar-ho. I, entre d'altres coses, hem de complir la Llei de Costes, que ens diu clarament que la franja marítime-terrestre no es pot veure afectada per cap tipus d'edificació o carretera. Per això la sentència del Tribunal Suprem delimita el pas de vehicles -s'entén que a excepció del bus- pel vial actual, on s'aparcaven fins a 150 cotxes.

Però cal constatar clarament que a l'igual que la ciutadania ens hem d'exigir civisme, les autoritats han d'aconseguir -sense excuses- que amb les seves disposicions i controls: 1) el transport públic funcioni com un rellotge suís; 2) el manteniment de les passeres i altre mobiliari urbà resulti impecable, i també els serveis (els pròpiament dits i, igualment, la neteja, els socorristes, les guinguetes...).

Encara que és veritat que si tinguéssim un "veí" millor que AENA, la nostra platja tindria complements envejables.

PAU ESTEBAN

El cap del Departament municipal de Medi Ambient té molt a explicar sobre els límits públics i privats de la platja del Prat i sobre el problema de la regressió del nostre litoral.

PÀGINES 8-9

DAVID BORDES

Presideix la Unió Filharmònica, una de les dues bandes de música que actualment es troben actives al Prat. En destaca l'ambient familiar i el relleu generacional.

PÀGINA 18

LUIS GARCÍA

President de l'Agrupació Fotogràfica Prat, associació que celebra els seu 40è aniversari amb una jornada que aplegarà aquí entitats fotogràfiques d'arreu de Catalunya.

PÀGINA 19

STEFY GALLEGO

La jugadora del Club Bàsquet Prat deixa l'esport en actiu després de 25 anys-els 15 últims a la nostra ciutat- sent l'esportista que més vegades ha vestit la samarreta de l'entitat.

PÀGINA 27

Segueix-nos a @periodicdelta @periodicdelta i @periodicdelta

Delta LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. **Vicepresident:** Vicenç Terra. **Secretari:** Pere Manuel Azuara. **Tresorer:** Joan Centelles. **President d'Honor:** Jaume Monés. **Soci d'Honor:** Josep Me Canaliás

Director: Vicenç Terra • **Subdirector:** Javier Martínez • **Cap de Redacció:** Neus Macías • **Ciutat i cultura:** Sergi Olivera (Cap de secció), Marga Solé, Mariano Martínez i Mercè Cabrera. • **Esports:** Toni Espigares (Cap de secció), Manolo Gol i Joan Centelles • **Disseny i maquetació:** Glòria Escrig. • **Fotografia:** Quim Torrent, Fernando Vecino i Francesc Serrano • **Foto de portada:** Javier Martínez • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Ferran Serrano

• Dipòsit Legal B.48419-1977. • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33. E-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

PREMI TASIS-TORRENT

PREMI CIUTAT DEL PRAT

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

Els vehicles giren cua en trobar-se la barrera, el primer cap de setmana de tancament del passeig / Foto: J. M.

Cop de martell definitiu sobre el passeig de la platja

El Suprem confirma que és domini públic i prohibeix l'entrada de vehicles particulars

JAVIER MARTÍNEZ

La zona on poden arribar les onades del mar durant els pitjors temporals o durant episodis de mareas altes de tardor o primavera és domini públic marítim-terrestre i ha de romandre lliure de cotxes i sense urbanitzar. Això, molt resumit i desprovist d'infinites detalls tècnics i científics, és el que ha determinat -a cop de maça i amb sentència ferma del Tribunal Suprem- que des del 17 de maig ja no es pugui tornar a circular amb vehicle privat pels 1.750 metres asfaltats del passeig marítim de la platja del Prat. Només podran fer-ho autobusos, vehicles d'emergències i d'altres puntualment autoritzats, com les visites organitzades al CRAM.

Coneguda la decisió judicial, que l'Ajuntament va fer pública el 26 d'abril, el primer pas -bàsic- era tenir enllestit el control d'accés. En un primer moment, mitjançant la tanca manual amb senyal de prohibit el pas, tot i que en les pròximes setmanes l'Ajuntament preveu instal·lar un sistema de control de matrícules semblant al de les zones de baixes emissions. "La norma la posa l'estat, però l'encarregat de vigilar el compliment és l'Ajuntament; si no, ens mengem la multa", aclareix Juan Pedro Pérez, tinent d'alcalde de projectes urbans.

En paral·lel, però, però, s'ha dut a terme

Sent estrictes, s'hauria d'eliminar l'asfalt del vial, però la llei permet el transport públic

una feina -sis mesos, aclareix Quim Bartolomé, tinent d'alcalde d'Acció Ambiental- on calia reorganitzar les zones de la platja. La decisió més important en aquest sentit ha estat la reubicació dels dos xiringuitos que tenen concessió actual. Les guinguetes han quedat instal·lades al començament de la platja, prop de les tres úniques zones d'aparcament que resten habilitades. Durant uns dies conviuran amb la descàrrega anual de sorra, que es preveu que comenci el 3 de juny.

Nous busos

Pel que fa a mobilitat, l'Ajuntament ha posat en marxa una nova línia d'autobús per compensar la prohibició d'accedir amb cotxe fins als punts més llunyans de la platja. Així, des del 18 de maig, el nou bus PR5 donarà servei cada 20 minuts els caps de setmana i cada 30 els feiners, entre les 9 i les 21 h. Iniciarà el recorregut a Les Moreres i seguirà per Verge de Montserrat, Coronel Sanfeliu i Riu Guadalquivir. A la platja, el PR5 fa les mateixes sis parades que el PR3, que manté el servei.

La novetat enguany és que desapareix el servei de llançadora gratuïta que feia el recorregut circular entre els dos extrems de la platja. Juan Pedro Pérez, tinent d'alcalde de Projectes Urbans, explica que una nova línia "ja suposa un sobrecost important per al Prat, en el context del conveni de serveis de transport acordats amb l'Àrea Metropolitana, i hem vist més adient allargar el recorregut d'una línia regular que no pas tenir un bus donant voltes a la platja".

"Hi haurà molta oferta de transport públic de viatgers que vagin a la platja", defensa el tinent d'alcalde. "Molts més busos, més grans, amb més freqüència, i amb recorreguts diferents entre el PR3 i el nou PR5 per donar servei a zones diferents de la ciutat".

L'autobús sí pot accedir

Les suspicàcies són inevitables i porten a una primera pregunta: si la zona de domini públic no permet carreteres ni vehicles, per què pot passar l'autobús? Juan Pedro Pérez, tinent d'alcalde de Projectes Urbans, respon: "Ho pot fer, amb una interpretació ampla de la sentència, perquè la mateixa Llei de Costes diu sí al transport públic. Si agaféssim la sentència estricta, hauríem de repicar tot el vial d'asfalt i convertir-lo en un sistema de

Passa a la pàgina següent ►

► Ve de la pàgina anterior

dunes, però també hem de facilitar l'accés d'una ambulància, per exemple”.

Amb aquest argument, el vial asfaltat sobreviurà, però des de l'Ajuntament s'apunta a una més que probable acció futura per “renaturalitzar” el passeig marítim. Una idea que ja ha aparegut en converses internes, sense cap projecte concret, és la de convertir l'asfalt en una pista de sauló per on puguin passar els vehicles imprescindibles. També segueix sobre la taula la idea, apuntada en el seu moment per l'Ajuntament, de poder recuperar el trànsit públic de vehicles utilitzant la carretera del golf i creant algun tipus de passarel·la entre la pineda per poder accedir a la platja.

Prudència amb la pineda

Quim Bartolomé, tinent d'alcalde d'Acció Ambiental, demana prudència al respecte: “Tot això està sobre la taula, sí, però ara ens hem de centrar en com tractem el vial ja de cara a l'any que ve o l'altre, tenint en compte que la zona ha d'esdevenir una mica més natural i ser compatible amb una via mínima de servei”.

Pérez apunta: “Utilitzar la pineda per al pas de persones pot comportar un problema pel que fa a la continuïtat que se li vol donar al corredor biològic entre la Ricarda i les Filipines [Viladecans]”. Segons Bartolomé, “hi ha un projecte presentat al Ministeri, però entenc que pugui ser incongruent permetre aparcar a dalt de tot [seguint la carretera del golf] i després haver d'interrompre el pas de fauna a la zona de la pineda”.

Des de Projectes Urbans s'apunta una qüestió no menor: “Si volem utilitzar la carretera del golf, aquí ja s'ha de parlar amb diversos ministeris. És una via perimetral molt propera a l'aeroport, i també Defensa tindria alguna cosa a dir [és la via d'accés al complex d'oci dels militars]”, assenyala Pérez.

No és descartable, doncs, que en un futur Aena (gestor semipúblic dels aeroports estatals) torni a l'escenari en una qüestió relacionada amb la platja –l'última vegada va ser durant l'intent, ja fa anys i sense èxit, de destinar les zones actuals d'aparcament a usos de restauració–.

Aena i la platja

En aquest capítol, la rumorologia popular també ha tingut el seu pes; la batalla judicial entre Ajuntament i Govern espanyol pel que fa a usos de la platja ha tingut els seus episodis més cruentos justament després de l'oposició frontal del Prat a l'allargament de la tercera pista sobre la Ricarda. Aquesta

Un model que ha durat 10 anys

J. M. / El culebrot de l'aparcament i la mobilitat a la platja es remunta a l'any 2016. Va ser llavors quan la Direcció General de Costes obria el primer expedient per l'ús de l'aparcament al vial, sobre el qual s'ha acabat sentenciant no només que l'Ajuntament no té capacitat de gestió, sinó que ningú, tret del transport públic i els vehicles d'emergències, poden circular-hi. I és que només dos anys abans, el 2014, l'Ajuntament instaurava la zona verda d'aparcament a la platja. Aquell mateix any, l'Ajuntament va crear també la coneguda enganxina que identificaria els cotxes pratencs i els permetria aparcar de franc a la zona regulada. Va ser un intent de donar resposta al col·lapse creixent d'una platja que, fins aleshores, es gaudia “en petit comitè”, però que havia començat a atreure molts “massa”, dirien molts pratencs-visitants de fora de la ciutat.

Tot i que Costes comença a ficar el dit a l'ull dos anys després, no seria fins el 2021 que l'Ajuntament rep la primera “targeta groga” amb avis d'expulsió. Aquell estiu, el Tribunal Superior de Justícia de suprimia la zona d'aparcament entre la pineda i el CRAM, i obligava a estacionar en línia, en comptes de fer-ho en bateria, a partir del CRAM. També quedava prohibit l'aparcament de la zona del mirador final, que l'Ajuntament va acabar adaptant com a zona de pícnic i exercici físic a l'aire lliure. Unes 700 places d'aparcament eliminades d'una sola segada.

Es començava a parlar obertament d'invasió del domini públic marítimoterrestre, i les decisions judicials dels anys següents han anat ratificant i endurant aquesta línia. Bartolomé apunta, irònicament: “Mira la sensibilitat de la Generalitat i Costes, que la sanció que va rebre l'Ajuntament l'any passat va ser perquè vam permetre dos o tres aparcaments de cotxes de mobilitat reduïda al costat de les passereres de fusta”.

El nou bus PR5 Platja Expres, en el seu tram inicial des de l'avinguda Verge de Montserrat / Foto: F. SERRANO

“Aena només és propietària dels aparcaments, a la resta de la platja no hi pinta res”

pretesa trama de suspens, però, sembla tenir poc recorregut. “Aena no pinta res aquí; Aena només és propietària de les zones verdes d'aparcament, per les quals l'Ajuntament paga un lloguer; en la qüestió del do-

mini marítim només intervé la Direcció de Costes”, respon Pérez.

L'Ajuntament, en l'apartat d'informació general sobre la platja de la web municipal, aborda aquesta mateixa qüestió: “En cap cas es pot construir una pista de l'aeroport en aquest terreny [domini marítimoterrestre]. Precisament el que dictamina la justícia és que aquest espai, en ser platja, no pot allotjar cap infraestructura: ni una carretera ni molt menys una pista d'aeroport”. ◀

Vista superior del litoral pratenc, des de la zona naturista (esquerra) fins a les cases de la Ricarda (esquerra)
/ FONT: Visor del MITECO

DOMINI PÚBLIC MARITIMOTERRESTRE (DPMT)

- DPMT vigent
- DPMT en tramitació

SERVITUD DE PROTECCIÓ (SP)

- SP vigent
- SP en tramitació

El domini del mar

J. M. / Entendre les fronteres administratives del mar ajuda a comprendre la problemàtica que afecta a la platja del Prat.

En la foto superior, la línia verda marca el domini públic marítimoterrestre. En aquesta franja no es permet cap edificació, construcció o carretera, tret de les imprescindibles que, per la seva naturalesa, no puguin ubicar-se en un altre lloc (el cas més clar serien els ports).

Afectació a la Ricarda

La línia groga representa un nou traçat que Costes estudia afegir al domini públic, i que afectaria parcialment a les cases de la Ricarda i a les dues esplanades d'aparcament de la platja paral·leles al Centre Municipal de Vela. Si la delimitació s'aproves, l'aplicació estricta de la llei permetria l'expropiació de la zona afectada transcorreguts un màxim de 75 anys. Amb la zona d'aparcaments podria aplicar un criteri semblant a l'actual,

que resultaria en una eliminació pràcticament d'un dia per l'altre.

La línia rosa posterior, que pot comprendre una franja d'entre 20 i 200 metres, es considera "servitud de protecció". Aquesta franja permet terrenys de titularitat privada en els quals no s'hi pot edificar, tret d'elements que siguin desmuntables o bé zones esportives a l'aire lliure.

A tall d'exemple, a qualsevol visor cartogràfic es pot comprovar que alguns blocs de pisos de Gavà-Mar es troben en plena zona de servitud. Acostumen a ser edificacions dels anys 60 o 70, mentre que les primeres lleis de costes no van arribar fins el 1988. En el cas de les zones de servitud, les edificacions construïdes poden rebre manteniment i reformes bàsiques, però no pas créixer.

Tant els dominis com les servituds són objecte continu de litigis judicials. No és difícil trobar processos oberts que podrien

La línia vigent del domini públic marítimoterrestre ressegueix exactament els pals de fusta que separen la carretera asfaltada i el vial de bicicletes, que queda desafectat. L'única excepció es troba en arribar al CRAM, on la via ciclista queda dins del DPMT i, probablement per aquest motiu, no s'ha arribat a pavimentar mai

acabar afectant a clubs nàutics o esportius (cas de Sitges o Vilassar).

El nou reglament de Costes, de 2022, facilita la revisió de dominis públics. A la franja de Llevant, exemple clàssic d'anys de construcció amb un control més que permissiu, hi ha actualment desenes de conflictes veïnals oberts que podrien culminar amb l'expropiació i fins i tot demolició de passejos marítims i cases en primera línia. ◀

Vista superior de les dues bosses d'aparcament paral·leles al Centre Municipal de Vela. La línia taronja marca una zona de servitud que encara es troba en fase d'estudi i aprovació. Si es confirma, pràcticament la meitat de dues bosses d'aparcaments quedaria afectada i la Direcció de Costes de l'estat en podria exigir la seva eliminació. La línia groga marca el domini públic marítimoterrestre en fase d'estudi

LA VEU DEL CARRER: Què penseu de la platja i del tancament del passeig?

La platja del Prat suposa un atractiu per a molta gent de fora de la ciutat, que arriba buscant un paisatge més salvatge i una aigua neta. Per això, molts dels nostres entrevistats no coneixien la prohibició d'accedir en cotxe a la totalitat del passeig marítim. Aquests parlen de les bondats de la platja, i els residents al Prat critiquen en la seva majoria la rotunda decisió del Ministeri. Tots els entrevistats preveuen massificacions a la zona dels xiringuitos i poca afluència a la resta. TEXT: NEUS MACÍAS / FOTOGRAFIES: MERCÈ CABRERA

Joselyne Jumbo i Paula Melero

No somos del Prat, pero venimos a esta playa porque habitualmente es la que tiene el agua más limpia. En la de Castelldefels, por ejemplo, hay muchos más plásticos. Y se puede aparcar bien, de momento no hemos pagado, no ha empezado la temporada entre semana todavía. Hemos venido también atraídas por los chiringuitos. Seguimos en redes a uno de ellos y hemos visto que abría por la tarde, y hay buen ambiente.

Isabel Guardañó

Jo soc de L'Hospitalet i m'agrada fer ruta per les tardes i anar a platges diferents. Així em distrec. L'altre dia vaig anar a la platja de Castelldefels i trobo que aquesta del Prat està més plena que aquella. Potser perquè és divendres. M'ha agradat, la veritat. He vingut en cotxe i l'he deixat a aquest pàrquing de més a prop, no he intentat entrar per la carretera on ara no es pot passar.

Alba Merino

Venim des de Bellvitge perquè és una platja neta i perquè hi ha ambient, ens agrada passejar i prendre una mica el sol. No sabia que ara ja no es pot aparcar en la zona on abans estaven els xiringuitos, perquè ni tan sols hi hem acostat: hem deixat el cotxe només arribar a aquest pàrquing tan gran. Trobo que hi ha força ambient i està animada. Tornaré segur.

José Recouso Piñeiro

Soy pescador del grupo de La Seda. Nos han prohibido pasar con los coches a nuestra zona de pesca. ¿Cómo llegamos hasta allí andando, cargando con todos los bártulos de pesca? Por suerte hemos podido conseguir que nos cambien la zona de pesca, ahora está más cerca de los aparcamientos. El bañista viene con una toalla y ya está, pero nosotros cargamos con muchas cosas. Ahora está parte de los chiringuitos va a estar llena, seguro que nos vamos a pelear por un trocito de arena.

Elías Alen Pablos

No me gusta que hayan puesto la barrera y ya no dejen pasar a esa zona de la playa porque limita mucho las posibilidades de acceder a otras partes del litoral. Estoy seguro de que aquí en la zona de los chiringuitos habrá una gran masificación porque todo el mundo se va a concentrar aquí. Todos queremos aparcar y tener los servicios cerca. Yo suelo venir con mis amigos, aunque no son de El Prat, pero les convengo para venir aquí porque es más guay.

Elías Flores

No me parece bien que no podamos recorrer toda la playa. Solo podrás ir caminando o en bicicleta, pero tenemos derecho de aprovechar los varios kilómetros que tiene, van a estar desaprovechados. En el resto de la playa habrá cuatro gatos, todo el mundo se va a concentrar en esta zona de los chiringuitos, que es donde hay más servicios.

Juan José Piedra

Me parece bien para los animales, la fauna, pero muy mal para las personas. Podían haber limitado el acceso a los de fuera, pero dejar pasar a la ciudadanía del Prat. Ahora la gente va a respetar menos la zona de la playa más virgen. Hemos paseado mi mujer y yo por la playa y nos ha parecido fatal. Hay muy poca arena, pocos servicios. No me acabo de creer que sea solo decisión del Ministerio. ¿Por qué cuando voy a Castelldefels o a Sitges puedo aparcar casi en la playa, y aquí no?

PAU ESTEBAN, cap del Dpt. de medi ambient de l'Ajuntament del Prat

“Pel mateix criteri, la pineda o la 3a pista també es podrien declarar domini públic”

J. MARTÍNEZ

FOTO: QUIM TORRENT

Pau Esteban (1963) és llicenciat en Biologia, amb postgrau d'Economia i gestió del medi ambient. Des del 1990 exerceix com a cap del Departament de Medi Ambient de l'Ajuntament del Prat. A la seva memòria -el seu entorn la qualifica de prodigiosa- té ben presents els episodis de transformació del delta i la costa durant des de mitjans dels 80, claus per comprendre millor l'enrenou amb el domini públic de la platja i altres fenòmens que han canviat, i ho seguiran fent, el paisatge del nostre litoral.

■ Què és el domini maritimoterrestre i qui s'encarrega de delimitar-lo?

■ Aquesta franja la determina el Ministeri. Es qui diu per on passa la línia, en un procés anomenat “atermament” i on es col·loquen les fites [“mojones”, en castellà] que assenyalen la delimitació. I el límit del domini seria aquell punt al qual han arribat les onades més importants, les tempestes més violentes conegudes o les mareas. És la referència, com a descripció teòrica ràpida, del que hem de considerar mar i platja. Tot això és aproximat, perquè la llei està plena de precisions: entren en joc els camps de dunes, amb vegetació o sense... I fins i tot la llei diu que pot ser domini maritimoterrestre una zona que ni s'ha inundat ni ho farà mai. La llei de Costes al final neix com a reacció després de dècades d'esquilmació del litoral de l'estat.

■ La primera Llei de Costes és del 1988, però fins l'any 99 no es determina el domini que afecta al Prat i al vial del passeig, cert?

■ Sí, es va fer un acte administratiu, amb molta cerimònia, per cert, en el moment de col·locar cada fita, al qual l'Ajuntament vam estar convidats. Del vial, hi ha fotografies molt reveladores dels anys 86, 87 i 88 on ja es veu un vial de terra molt precari entre el Club Marítim i el que ara és la platja de la Robertta. Senzillament es va habilitar per permetre l'accés de la gent. Uns anys després, cap al 92 o 94, l'Àrea Metropolitana va regularitzar aquell vial precari. Arribat el moment de la limitació definitiva, el Ministeri va agafar la línia de la tanca del golf

i la va determinar com a frontera del domini públic. I va fer el mateix amb la tanca de la pineda de Can Camins, que en aquell moment era sòl urbà, la tanca del càmping Cala-Gogó, la línia de les cases de la Ricarda i les antigues platges del polígon Pratenc, fins arribar a la desembocadura del riu.

■ Llavors ja es veia que el vial quedava afectat?

■ Sí, i en aquell moment l'Ajuntament tampoc no va alegar res, però tampoc teníem tota la informació com per preveure les conseqüències. I es va generar un problema, que ens hem trobat al cap dels anys, i que potser només el delegat de Costes ho podia saber en aquell moment, i és que el domini públic

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

incorporava l'únic vial possible d'accés a la platja del Prat, perquè tot el que seguia per darrere eren propietats privades del golf, que després serien de l'aeroport. Això impossibilitava reubicar el vial del passeig fora del domini públic, que és el que en teoria estableix la Llei de Costes.

■ **I envair la pineda imagino que no era una opció.**

■ Clar. És una de les paradoxes que de vegades porten les lleis: per protegir una línia natural de mar i de dunes has d'envair la pineda, un altre espai de conservació prioritària, catalogat com a Xarxa Natura 2000.

■ **En la pugna judicial més recent, hi ha arguments pericials o tècnics per defensar que el passeig marítim no és domini públic?**

■ Des de l'Ajuntament, comptant amb peritatges i fins i tot ajuda del CREAF, es va demostrar que l'existència de sorra al vial del passeig no era condició inequívoca per establir que allò era un domini públic. Perquè, pel mateix criteri, les pinedes que hi ha darrere també tenen un component sorrenc majoritari i, per tant, haurien de ser de domini públic maritimoterrestre. I si anem una mica més enllà, sota la tercera pista, faríem un forat i hi trobaríem la mateixa sorra que trobem sota el nostre vial. Per tant era el moment de dir-los que el criteri era una mica arbitrari. Desafortunadament, el Tribunal Superior de Justícia va desestimar els nostres arguments i, posteriorment, quan vam presentar recurs al Tribunal Suprem va ser desestimat, per la qual cosa les sentències anteriors van esdevenir fermes.

■ **En un terreny tan inestable com el nostre delta, els límits del domini públic es poden anar canviant?**

■ Bé, en un terreny pur de costa és més simple diferenciar platja, interior, bosc... Però

en un delta l'aigua circula en totes direccions. És un terreny molt jove que ha crescut sobre el mar, i tot té una influència marino-fluvial. Hi ha un criteri no escrit, que obeeix a la filosofia de la Llei de Costes, i és que no s'ha trobat mai cap exemple de reducció del domini públic maritimoterrestre. I de fet, des d'un punt de vista ambiental, tots hauríem d'estar a favor d'estendre aquest domini, perquè és la forma de garantir-ne la conservació i que aquest terreny no serà urbanitzat o que els camins de ronda tindran continuïtat i no els bloquegin amb xalets.

“ **Des d'un punt de vista ambiental, tots hauríem d'estar d'acord en estendre el domini públic maritimoterrestre”**

■ **Em referia justament a això: veient com avança el mar, d'aquí uns anys el Ministeri no ens tirarà la línia encara més endins?**

■ Sí, estaràs sempre amb l'ai al cor ja no només per la planificació urbanística, sinó per la mateixa realitat física. De fet, la regressió de la costa al Prat és un problema que ve dels anys 60, quan el port va construir les primeres esculleres i va tallar la circulació de sorra. Tenim un sistema completament desequilibrat que sempre dependrà de les correccions que li anem fent. Sempre hauréem d'intervenir, perquè si no la regressió serà crònica i irreversible, i començarem a perdre els espais naturals, el corredor litoral, afectarà a l'aeroport, passarà a les cases de Gavà-Mar...

■ **Podríem veure l'aeroport mig inundat pel mar en unes dècades, com ha avançat algun meteoròleg?**

■ Clar, a la malaltia crònica de la regressió de la costa se suma una infecció, que és el

canvi climàtic. És a dir, als problemes propis dels deltes, se'ns afegeix la pujada del nivell del mar. Si el nivell és més alt, totes les tempestes el portaran més endins, erosionant més un terreny extraordinàriament pla com el nostre. Les pinedes no podrien suportar-ho, perquè els pins no toleren la sal. L'aqüífer superficial se salinitzaria de manera radical, i això acaba afectant també als conreus. Evidentment, el fet que tinguem un aeroport fa pensar que està clar que hi hauria mesures de protecció davant de la intrusió del mar. Però el gran problema és que amb això ja no tindríem una platja, sinó una escullera de protecció com la que hi ha davant de la Ricarda i que protegeix el tub de la desalinitzadora. Allò ja no és platja, és un front marítim completament artificialitzat.

■ **Quin paper concret ha tingut l'ampliació del port sobre el retrocés de la nostra costa?**

■ Ha estat una conseqüència directa. El port ha convertit en molls i dàrsenes una platja que era “donant” de la sorra que alimentava el sistema. A partir d'aquí tot el cicle d'alimentació de sorra comença a bascular cap al sud. A més, la platja de Ca l'Arana està molt confinada i perd molt poca sorra; per tant, no fa la funció que s'havia pensat d'aportar-nos sorra. Els sediments circulen més cap al sud i es dipositen a Castelldefels. Per això, des de fa 17 anys, s'ha adoptat la solució que el port agafi els 100.000 metres cúbics de sorra d'allà i ens la torni a portar. El problema que s'ha vist és que cada cop hi ha menys sorra acumulada allà d'on s'ha d'extreure. I d'altra banda, la granulometria de la sorra no és la que es va preveure en el seu dia, és més aviat com una pols que es dissol en l'aigua de mar i no arriba a realimentar la platja. A tot això, suma-li que amb el canvi climàtic cada cop hi ha més garbinades [vents forts del sud-oest], que encara frenen més la circulació que necessitem de sorra de nord a sud. ◀

Asesoría
Forum
Legal y Económico

Manuel Navarrete · Abogado

CAMPAÑA

RENTA

Puede traer su documentación
hasta el 28 de junio

934 785 634

Av. Verge de Montserrat, nº 132, 1º 4º
08820 El Prat de Llobregat
Barcelona

Delinqüència: les dades de la discòrdia

L'estadística estatal de criminalitat de 2023 indica que els delictes creixen al Prat un 21,5%. L'Ajuntament demana segregat dades d'aeroport i Splau

SERGI OLIVERA / NEUS MACÍAS

Les dades del portal estadístic de criminalitat que publica trimestralment el ministeri de l'Interior tornen a mostrar un augment generalitzat dels delictes comesos al Prat durant el 2023 en comparació a l'any anterior. Amb un total de 10.078 infraccions penals assignades a la jurisdicció del Prat, el creixement percentual respecte a les dades de 2022 és del 21,5%.

Pel que fa a les infraccions classificades com a "criminalitat convencional", l'augment és del 20,3%. En aquest apartat destaquen sobretot els furtos, que creixen un 35,8% amb més de 6.000 casos, les sostraccions de vehicles, que creixen un 33,5% amb 263, els robatoris amb força a domicilis o establiments (pugen un 40,2% amb 122 registrats), així com el tràfic de drogues, que creix gairebé un 16% amb 292 expedients.

Les úniques categories on hi ha una davallada són les agressions sexuals amb penetració (baixen un 33% amb 6 casos) i l'apartat calaix de sastre "resta de criminalitat convencional", que decreix un 6%. També augmenten els cibercrimis quasi un 40% amb 731 delictes d'aquesta índole.

Separar les dades del nucli urbà

De fet, els delictes que més creixen són pre-

Una parella d'agents de la Policia Local del Prat / Foto: ARXIU DELTA

cisament els més problemàtics per discernir quants d'ells es donen al nucli urbà del Prat i quants formen part d'altres espais amb vida pròpia -tot i formar part geogràficament de la ciutat- com són l'aeroport o el centre comercial Splau, molt més vinculat a l'àmbit de Cornellà.

Per aquest motiu, al darrer ple municipal es va aprovar una declaració institucional on l'Ajuntament demanava oficialment al Ministeri de l'Interior que se segreguin les dades de criminalitat d'aquests dos indrets, perquè es considera que les dades actuals ofereixen una imatge distorsionada que fan que el Prat sembli una ciutat insegura. Un fet que també aprofiten alguns mitjans per fer titulars cridaners i alarmants sense tenir en compte cap matís.

Durant el debat, diferents portaveus polítics recordaven que per l'aeroport passen anualment més de 52 milions de persones -passatgers que en molts casos creuen a l'aeroport fronteres internacionals-, els seus

acompanyants i que a més hi treballen més de 22.000 persones a les dues terminals. "És com tenir una altra ciutat al costat", defensava el regidor de Policia, Rafa Duarte.

"Incloure en l'estadística atribuïda al Prat els milers de delictes coneguts a l'aeroport, que van des de tràfic de drogues internacional fins als centenars de furtos que pateixen turistes, treballadors i altres passatgers que fan ús de la infraestructura, distorsiona greument l'estadística", assegurava el text presentat al plenari. Els partits favorables a la petició consideraven "inútils" les dades del Ministeri "com a indicador fiable tant de la situació com de l'evolució de la delinqüència a la ciutat del Prat, així com del seu impacte real en la convivència".

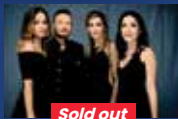
Els partits Joves Pensionistes Decidimos i Vox van ser els únics que es van desmarcar del document, votant en contra i acusant l'equip de govern de pretendre "rentar la cara i maquillar" les dades de criminalitat a la ciutat. ◀

CaixaBank
CAP ROIG
FESTIVAL

L'has de viure!

Calella de Palafrugell, Girona
12.JUL.2024 | 16.AG.2024

Sold out

The Corrs
12.JUL

Raphael
13.JUL

Guillem Gisbert
14.JUL

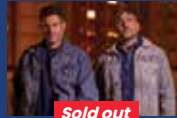
John Fogerty
19.JUL

Diana Krall
20.JUL

Sopa de Cabra
21.JUL

Sold out

Estopa
26.JUL

Passenger
27.JUL

Concert solidari
EL TRAMPOLI

Últimes entrades

The Tyets
28.JUL

Andrés Calamaro
2.AG

Chris Isaak
3.AG

Pablo López
4.AG

Los Secretos
5.AG

Alvaro Soler
6.AG

Rozalén
7.AG

Taburete
8.AG

Miki Núñez
9.AG

Carles Sans
PER FI SOL!
10.AG

Sergio Dalma
11.AG

El Pot Petit
amb La Black Music Big Band
12.AG

Sara Baras
14.AG

Coque Malla
15.AG

Gossos
16.AG

PROMOTOR I ORGANITZADOR

CLIPPER'S
LIVE

PATROCINADOR PRINCIPAL

 CaixaBank

PATROCINADORS

 HYUNDAI

 ESTRELLA
D'OR

mesoestetic

 Coca-Cola

 RACC
Mobility Club

 idealista

NINO ALVAREZ

RESTAURANT

 HERMANOS TORRES

VILLAGE

 CAL BLAY
DES DE 1982

HOTELS OFICIALS

 CONDES
DE BARCELONA

 HONORAT

MITJANS OFICIALS

 LAVANGUARDIA

 SEZ

Ràdio Girona

 LOS 20
CATALUNYA

 LOS 20
CLÁSICO

 dial

AMB EL SUPORT DE

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Diputació de Girona

 ESCUELA DE MÚSICA

 ESCUELA DE MÚSICA

 ESCUELA DE MÚSICA

 ESCUELA DE MÚSICA

 ESCUELA DE MÚSICA

 ESCUELA DE MÚSICA

 ESCUELA DE MÚSICA

 ESCUELA DE MÚSICA

TREN OFICIAL

 renfe
TREN OFICIAL

 VENDA D'ENTRADES
caproigfestival.com

De residus a delícies: Espigoladors esprem el fruit amarg de l'arbre de carrer

MERCÈ CABRERA / La Fundació Espigoladors, entitat social dedicada al reaprofitament d'aliments, ha decidit donar una segona vida als fruits amargs dels arbres de carrer. Amb aquest objectiu ha encetat el projecte Urban(eat) -pronunciat "urbanita"-, que compta amb el suport del Departament d'Empresa i Treball i el finançament del Ministeri de Treball i Economia Social.

Més de 4 tones de fruits comestibles

Gràcies a la col·laboració d'onze municipis, entre els quals destaca El Prat de Llobregat, i 312 persones voluntàries, s'han pogut transformar 4.337 kg de fruit urbà que mai s'havia considerat producte cultivat, sinó només ornamental.

En concret, al Prat s'han recuperat, en una primera acció i segons dades de la Fundació, 140 kg de taronja amarga i 180 kg de llimona. El cens de fruiters d'Espigoladors recull, al terme del Prat, 483 tarongers amargs, 6 llimoners, 33 oliveres, 4 ametllers, 10 figueres, 276 pins pinyoners i 7 garroferes.

Taronges caigudes dels arbres, al tram industrial de l'avinguda del Remolar / Foto: J. M.

El projecte Urban(eat) ha començat fent possible, per exemple, l'elaboració de "melmelada institucional", la qual ha estat retornada al mateix municipi d'on provenien els fruits. També ha donat una possible solució

a altres problemàtiques col·laterals que deriven de la caiguda dels fruits a la via pública. Entre els aliments reaprofitats destaquen taronges amargues, llimones i olives.

Recuperar i aprofitar

La Fundació Espigoladors es defineix per ser una empresa social que lluita per l'aprofitament alimentari. Tot el que aconseguixen recuperar és donat a punts de distribució gratuïta que ofereixen ajut a col·lectius vulnerables.

L'espigolament que promouen consisteix en l'ús, en conveni amb productores locals i la cooperació de ciutadans voluntaris, de fruites i verdures que són desestimades pel comerç, ja sigui per excés de producció, disminució de la demanda o per estètica. A partir d'aquests, elaboren, a l'obrador del barri de Sant Cosme del Prat, conserves vegetals sota la marca És Im-perfect, la primera a Espanya que comercialitza productes elaborats amb excedents alimentaris.

També realitzen tallers informatius, tot impulsant la generació de nous estudis que aportin consciència sobre el malbaratament alimentari. ◀

PER LA PAU
PEL PLANETA
PEL FUTUR

A EUROPA
**JAUME
ASENS**

comuns Sumar

Els pagesos del Baix Llobregat reclamen més aigua per “sobreviure”

L'agrupació de regants es considera encara penalitzada, tot i l'aixecament de les restriccions per sequera

NEUS MACÍAS / Unes mesures pensades només pel turisme que no tenen en compte les necessitats de l'agricultura. Així definia el portaveu de la Comunitat de Regants del Canal de la Dreta del riu Llobregat, Xavi Oliva, l'alleviment de les restriccions per la sequera en altres sectors “que penalitzen en excés la pagesia del Baix Llobregat, malgrat que existeixen infraestructures de regeneració d'aigua que podrien garantir la supervivència de l'agricultura al Parc Agrari”. Per aquest motiu van organitzar una tractorada davant la Conselleria d'Acció Climàtica de la Generalitat el passat 8 de maig.

Dotació d'aigua “del tot insuficient”

La proposta de desembassament que la l'Agència Catalana de l'Aigua va comunicar a la Comunitat de Regants del Canal de la Dreta del riu Llobregat per als propers 6 mesos, que inclou aigua del riu i aigua regenerada amb una dotació de 4,4 hm³ “és del tot insuficient per a la supervivència de l'agricultura al Parc Agrari”, van assegurar els pagesos en nota de premsa enviada als mitjans de comunicació.

Els regants consideraven que la proposta de l'ACA “és molt inferior a la que es va acordar per a l'any 2023, de 6,7 hm³, en circumstàncies similars d'aigua”,

Els pagesos van protestar davant el Departament d'Acció Climàtica el passat 8 de maig per demanar més aigua per regar

es queixaven els agricultors. El pla proposat per la Generalitat per als propers 6 mesos “suposarà la desaparició de l'agricultura del Baix Llobregat” i per això van manifestar-se davant el departament de la Generalitat, per tal d'exigir una dotació d'aigua “justa amb el context actual i que garanteixi la supervivència de la pagesia del Parc Agrari”.

La Comunitat de Regants del Canal de la Dreta del riu Llobregat és una comunitat d'usuaris de domini públic hidràulic, Cor-

poració de Dret Públic, adscrita a l'Agència Catalana de l'Aigua, i té entre les seves competències la defensa i protecció dels interessos dels seus comuns en tant que usuaris dels recursos hidràulics que comprenen la concessió demanial. L'àmbit territorial de la Comunitat comprèn la zona regable als termes municipals de Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló, Sant Joan Despí, Sant Boi de Llobregat, El Prat de Llobregat i Viladecans, incloent el Parc Agrari. ◀

C M M
CENTRE MÈDIC

*El millor
servei
mèdic
al seu costat*

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

Eleccions catalanes 12-M: el PSC s'enlaira al Prat i sobrevola l'aeroport

Escàs pes del debat sobre l'ampliació en una clara victòria socialista a un Prat on PP i Vox es mengen Ciutadans, els Comuns no aixequen prou el cap i el vot independentista s'estanca

SERGI OLIVERA

L'ampliació sí o no de l'aeroport i el futur de la Ricarda han tingut finalment poc pes a l'hora de decantar el vot de la ciutadania a les eleccions al Parlament del 12 de maig. D'altra manera no s'explicaria la claríssima victòria del PSC a la ciutat amb 10.549 vots (més de dos mil de creixement i sent la força més votada a tots els col·legis del Prat), amb un candidat com Salvador Illa que s'ha manifestat favorablement sobre ampliar la infraestructura.

Els Comuns es queden a mig camí

La situació és aquesta, tot i la destacada posició -número 2- en la llista de Comuns-Sumar de l'alcalde de la ciutat (i ara també diputat), Lluís Mijoler, principal exponent del no a l'ampliació de l'aeroport. Una estratègia que aconsegueix el millor resultat local del partit en un context general de davallada, amb una crescuda de 633 vots (augment minso de 0,5 punts), superant els 3.000 sufragis, però massa lluny dels socialistes i fins i tot per darrere, per poc, d'ERC i PP.

Les inèrcies polítiques catalanes s'han imposat amb claredat a les municipals. Tot i que al Prat semblava que hi havia ingredients per jugar la partida entre Comuns i PSC, la campanya va ser de perfil baix, tret d'una última ofensiva a xarxes contra la posició socialista sobre l'aeroport a dos dies dels comicis. Com a comparació, l'alcalde de Castelldefels, Manuel Reyes, també era número 2 de la llista del PP i allà es va traduir en segona força més votada, superant els 5.000 sufragis i més de 13 punts de creixement.

El PP ressorgeix i Vox es manté, tot a costa de C's

Tot feia presagiar que l'esfondrament definitiu de Ciutadans (superaven els 12.000 vots el 2017 i ara es queden en 347, menys

Vots per candidatura	Vots	Percentatges
PSC	10.549 +2.257	38,16% +2,30 punts
ERC	3.261 -854	11,79% -6,00 punts
PP	3.206 +2.223	11,59% +7,34 punts
COMUNS SUMAR	3.169 +633	11,46% +0,50 punts
VOX	2.894 +517	9,74% +0,33 punts
CAT-JUNTS+	2.301 +584	8,32% +0,90 punts
CUP - DT	588 -185	2,12% -1,22 punts
PACMA	440	1,59%
Cs	347 -1.397	1,25% -6,29 punts
ALIANÇA.CAT	339	1,22%

La presència de Lluís Mijoler com a número 2 dels Comuns es tradueix en una discreta crescuda de vots

que el PACMA) nodriria les altres forces de la dreta espanyola com PP i Vox, a més d'una petita part cap al PSC, i així va ser. El PP ha estat a punt de desbancar ERC de la segona posició amb una crescuda de més de dos mil vots (més de 7 punts), tot i que venia d'uns resultats pessims de 2021.

La ultradreta espanyolista de Vox manté, si fa no fa, el percentatge de 2021 augmentant uns 500 vots (0,3 punts de creixement) i s'enfila fins als 2.600 sufragis. Destaquen els seus bons resultats com a segona força a col·legis del barri de Sant Cosme (on predomina l'abstenció).

Si sumem vots a PP, Vox i C's i comparem amb 2021, observem la magnitud del

gir a la dreta: 6.247 vots actuals contra els 4.904 de fa tres anys, ara amb una participació que ha crescut 9 punts, afavorint sobretot aquestes opcions.

L'independentisme s'estanca

El vot independentista al Prat es mou amb unes xifres semblants a les de 2021 (en dades generals hauria perdut una seixantena de vots) amb un total de 6.550 sufragis si sumem els suports a ERC, Junts, CUP, Aliança Catalana i Alhora. Recordem que el pic de vot secessionista al Prat el vam tenir el 2017, amb més de 10.000 suports.

Dintre d'aquest espai, s'observa com la tendència general a Catalunya, on Junts supera amb escreix ERC, al Prat no passa. Tot i que ERC perd més de 800 vots, manté

per poc marge la situació de segona força i ho fa gràcies a la seva implantació per tots els sectors de la ciutat.

En aquesta assignatura, la d'arribar fora del Nucli Antic, els republicans continuen superant amb bon marge a Junts, que amb l'efecte Puigdemont va aconseguir sumar 584 nous vots (0,9 punts), superant els 2.000. Els exconvergens fan 'sorpasso' a ERC als col·legis del centre històric (Escola del Parc, Joan Maragall), però tenen feina a fer a la resta de la ciutat per eixugar els mil vots de diferència que encara conserven els republicans, que continuen per sobre dels 3.000 sufragis.

La CUP, en canvi, es queda en poc més de 500 vots (queden lluny els dos milers de 2015) i la seva evolució al Prat va en caiguda sostinguda. Finalment, tenir en compte els 339 vots recollits pel partit independentista ultradretà Aliança Catalana. Si sumem aquests sufragis als de Vox, trobem uns 3.000 votants d'opcions de dreta xenòfoba a la ciutat. ◀

L'oposició diu que no pot preparar els debats perquè rep tard la documentació

NEUS MACÍAS / “Se'n riuen de nosaltres i de la nostra tasca”. Així de contundent es va mostrar el portaveu de Junts pel Prat, Gerard Valverde, durant la sessió plenària del mes d'abril. L'espurna que va fer esclatar el descontent del regidor va ser el recés de gairebé una hora que es va produir a mig ple per tal que l'oposició pogués tenir accés a un expedient que s'havia d'aprovar i que no havien pogut consultar abans.

Valverde havia demanat que s'ajornés el punt a debat -una aportació dinerària a favor de Prat Espais- perquè els portaveus no havien tingut temps de llegir l'expedient. L'alcalde es va negar a retirar el punt de l'ordre del dia i va aturar el ple durant mitja hora per tal que l'oposició pogués consultar la documentació. La mitja hora es va allargar

i el debat es va reprendre prop d'una hora després.

Valverde també feia extensiva aquesta protesta a l'organització interna de l'ajuntament en els darrers mesos. “Maltracten l'oposició i a la ciutadania pratenca i per extensió a la democràcia, sistema del què ens hem dotat. És molt difícil fer política amb aquests elements quan ni tan sols les formes es respecten”, va assegurar el portaveu de Junts, cansat de les contínues mocions d'urgència i les “dificultats” per desenvolupar la seva tasca de fiscalització del govern.

“Corren el risc de lesionar la democràcia” diu Valverde

“Corren el risc de lesionar la democràcia. Han de reflexionar sobre això”, va cloure Valverde, que va referir-se també a un in-

Gerard Valverde, portaveu de Junts pel Prat / Foto: ARXIU

forme de la Secretària Municipal on Maria Cacharro manifestava ignorar d'igual manera la decisió de portar al plenari aquest assumpte. “Rebo la proposta aquest matí sense temps suficient per valorar jurídicament l'expedient. He manifestat en altres ocasions el parer contrari a aquest pràctica”, assegura la

Secretària a l'informe emès.

Miguel Ángel Ochoa, portaveu del PP, es va sumar a les queixes de Valverde sobre el funcionament intern de l'Ajuntament. “No sé a qui és imputable aquest fet, però alguna cosa no rutlla a l'Ajuntament”, va assegurar Ochoa. “Posen en perill diners que han de venir d'Europa fent trontollar la feina de moltes persones. Les formes a vegades ho són tot. No ens pot demanar que li votem a favor quan les coses s'estan fent malament”.

En un gest sense precedents, Lluís Mijoler va demanar disculpes per no fer arribar a temps la informació. “Sempre intentem tractar-vos com a mi m'agradaria que em tractessin. Però aquesta vegada no ho hem fet prou bé”. Mijoler va assegurar que no li agradaven “les urgències ni els plens extraordinaris”, i que la resta de partits que no formen l'equip de govern tenen dret “a disposar de la mateixa informació que té l'equip de govern. ◀

ENS POTS TROBAR A
 C. / Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C. / Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C. / Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C. / Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

Viva Las Vegas!

“Suerte que esto es como Las Vegas, lo que pasa en el pleno se queda en el pleno”, deia un inspirat Miguel Ángel Ochoa (PP) durant el transcurs d’una sessió plenària que va estar farcida de moments estel·lars de l’esperpent.

Just aquella nit que començava la campanya electoral per les autonòmiques i que molts polítics esperaven acabar ràpid per posar-se amb la indispensable tasca democràtica d’omplir-nos els carrers de cartells publicitaris de dubtosa estètica, el ple es va allargar fins a les quatre hores, acabant a les deu de la nit. El principal motiu, el recés de prop d’una hora motivat per la manca d’informació a

El dia que començava la campanya, el ple es va allargar fins a les deu de la nit

Junts de l’expedient d’ampliació de capital a Prat Espais. Però és que, a més, els debats que van tenir lloc tampoc no van ajudar gens a què la cosa fos rasa i al peu. En això, el nou portaveu del partit Jóvenes Pensionistas Decidimos, Agustín Mataró, es va erigir en el protagonista involuntari. Bé, és que si ho hagués fet de forma voluntària, l’hauríem de donar un premi com a perfecte ‘trol’ per aigualir l’inici de campanya a la resta.

En la declaració institucional per la segregació de dades de crims d’aeroport i Splau, Mataró va acabar votant en contra d’un text al qual s’havia adherit. “No lo entendí así, a mi nadie me preguntó si

estaba a favor o en contra. Es culpa vuestra”, afegia. “Sí, com Yoko Ono”, responia l’alcalde en una al·lusió a una cançó del mític grup de rap/punk Def Con Dos, que no va captar gairebé ningú. Mijoler va demanar que a partir d’ara les adhesions es facin per escrit.

L’espectacle no es va aturar aquí, Decidimos va presentar una moció en suport dels afectats de les embarcacions de motor del Club Marítim (que van tornar a aportar bones dosis de soroll molest des de la plaça), i van deixar la paraula a un soci portaveu, que sobretot va utilitzar per tirar en cara a l’alcalde que no havia estat present a tres reunions.

Tant Junts com PP van votar a favor, tot i fer notar que la redacció de la moció era deficient. Mataró es va prendre malament el discurs de Gerard Valverde i li va retreure amb males maneres un propòsit d’esmena que havia fet el representant de Junts, a sobre de l’esforç que estava fent per votar a favor. “Estem fent el ridícul, vostè representa a la ciutadania”, li retreia Valverde.

El zenit de l’absurd arribaria amb una moció “per la pau mundial”, defensada per Mataró amb una lectura plena d’incorreccions com ara “se pone en riesgo el exterminio de la humanidad” (tant de bo), que va ser objecte de peticions de ser retirada per diversos portaveus.

“Ustedes son únicos, únicos en hacer el ridículo”, deia un Ochoa desfermat en la seva oratòria i provocant que Mataró s’alterés més del compte: “¡Qué miedo tienen de votar a favor!”, cridava colpejant la taula i fent volar les seves pròpies ulleres de prop. Show must go on!

ACM

ASSESSORIA

39 anys d'experiència
empresarial al
seu servei

- Administració de Finques
- Herències i Donacions
- Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- Pymes, Consulting Empresarial
- Constitució de societats
- Serveis de traducció, documents públics i privats
- Assessorament Jurídic

NOUS SERVEIS: CITA PRÈVIA

Tramitació Trànsit: vehicles, canvi de nom, targeta transport.

Estrangeria Tramitació.

Renda 2023

DEMANI
INFORMACIÓ

Administració de Finques

Especialistes en Herències i Donacions

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat · Barcelona

Telèfon 93 478 05 49

acm@acmsl.es · www.asesoriaelprat.com

Facebook facebook.com/acmasesores

Instagram @acmasesores

▶ SAFAREIG OFICIAL

Línies difuminades

En la present edició hem après molt de la importància de saber on estan les línies. Que ens ho diguin, si no, després de perdre part de l'ús del passeig marítim "por unas lindes". Traslladat a la política, també és important que alguns partits i formacions sàpiguen on es troben certes línies. Posicionar-se del costat de les classes populars fent una defensa aferrissada d'allò públic i, alhora, promocionar llibres d'autors marcadament franquistes en una parada de Sant Jordi és difícilment coherent. O voler titllar de "democràtica" la irrupció dels profeixistes que van voler rebentar un debat preelectoral celebrat en una universitat. Malauradament, en aquests casos no vindrà cap Direcció de Costes a traçar els límits. Els hem de saber veure sense necessitat de cartografia de precisió.

Línies circulars

Sí, com algunes del Metro de Madrid, en què origen i final són el mateix. Això és el que podria estar passant amb determinats exprotagonistes de la política pratenca, que pel que sembla han posat el seu argumentari mestre (no us sonen temes estrella com les piscines descobertes, les protectores municipals o el pàrquing de Cal Gana?) al servei d'uns altres que acaben d'irrompre. Curiós, perquè tots dos (l'expolític ideòleg i els compradors de l'ideari d'outlet), provenen de moviments molt diferents, però amb una predilecció pel vot amb la mà alçada, cadascun amb el seu estil.

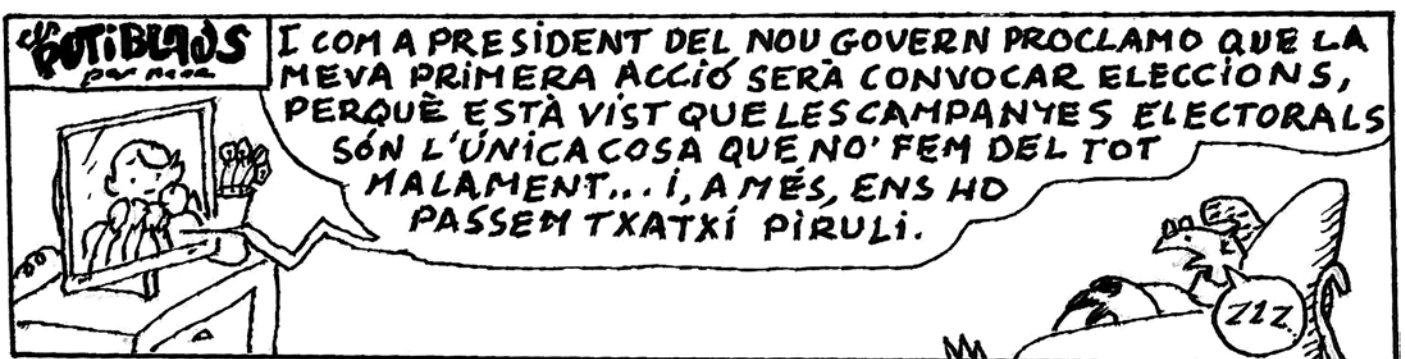
Línies desviades

De vegades, les línies fins i tot es desvien del camí que tothom creia natural. Un dels instants que ens va regalar la campanya electoral catalana va ser la foto del líder de CCOO, el pratenc Javier Pacheco, fent costat al socialista Salvador Illa, al costat un dels seus lloctinents habituals, l'etern Matías Carnero, inamovible peça de la UGT a SEAT. No sabem com van encaixar la foto a la casa dels Comuns, però podem gairebé assegurar que va haver-hi cares més llargues que la línia de muntatge del Cupra León.

Línies que són fils

Ens arriba per diverses fonts que alguns regidors del ple han establert amb el seu líder una línia de comunicació només un esglao per sota que la que la protagonista de La Mesias mantenia amb Déu Nostre Senyor. Es veu que l'argumentari els arriba en directe per whatsapp durant la celebració del ple, com si fossin les formigues de Pablo Motos seguint el monitor "autocue" acoblat a la càmera. A la política teledirigida, les línies es transformen de vegades en fils ben visibles de titelles.

▶ LA TIRA de PERE VENTURA

DAVID BORDES, president de la Unió Filharmònica del Prat

“Hagués mirat de no escindir les entitats musicals; una sola hauria estat més forta”

MERCÈ CABRERA

David Bordes Cano, pratenc de naixement, és llicenciat en Dret. Actualment, té 43 anys i treballa com a funcionari de la Generalitat, en el departament d'interior. La seva afició principal és la música, món en el qual es va submergir amb 10 anys, fet que l'ha portat a presidir la Unió Filharmònica del Prat. A més a més, algun cop ha dirigit algun concert.

/ Foto: FERNANDO VECINO

■ Què diria que caracteritza l'essència de la

Unió Filharmònica del Prat, que la fa singular davant d'altres grups de música?

■ Es defineix per ser una entitat molt pratenca i familiar, en formen part generacions seqüencials (avis, pares, fills), un espai on es pot compartir temps i alegria amb els éssers estimats, així com conèixer gent que té els mateixos interessos i que acaba esdevenint part fonamental de la teva vida. Molts dels meus amics han sortit a partir d'aquestes vinculacions.

■ Com va néixer? Com va decidir formar-ne part?

■ Neix el 2001 a partir d'una escissió de l'Associació musical del Prat, la primera entitat musical de la ciutat. Aquesta dura 38 anys i es dissol el 2022, potser la temporada més trista de la meua vida. Jo m'incorporo el 2006, després de sortir de l'Associació musical, és a dir, 3 anys sense tocar res de música. Aquesta afició, realment, em ve de família, donat que el meu pare i el meu avi patern ja tocaven instruments; el meu pare, de fet, va ser president de l'Associació musical.

■ A algú que no ha sentit a parlar d'aquesta entitat, quin concert li recomanaria no perdre's?

■ Probablement, el de festa major perquè s'aprofita per fer un repertori més festiu.

Fem un total de 5 actuacions anuals al Prat -1 de juny concert de primavera, per la festa major, Santa Cecília que és la patrona de la música i els músics, per l'esclat de la festa major i l'acte previ de la diada a la plaça Mestre Estalella-, cada 2 anys fem la cercavila de San Isidre.

■ Canviaria alguna cosa del passat?

■ Hagués intentat no escindir les entitats musicals al Prat perquè una sola hauria estat més forta. La Banda de Música del Prat és, al seu torn, una escissió de la Unió Filharmònica.

■ Com són els assajos? Costa combinar-ho amb altres feines, estudis?

■ És complicat perquè és una afició i tothom, al marge d'això, té la seva vida personal. Es podria dir que, de tota manera, en aquesta entitat la implicació és superior a la mitjana que se sol trobar en aquests col·lectius. Afortunadament, trobem molta empena als assajos, que pràcticament sempre es fan al vespre, i molt bona rebuda a les actuacions.

■ Què li fa sentir la música? Si no existís aquest art, es podria imaginar dedicant aquesta part de la seva vida a un altre aspecte?

■ Em costa imaginar-me fent una altra cosa, porto tota una vida connectat a la música. Per mi, es tracta d'un sentiment d'alegria i

serenitat, és un moment propi i individual al costat del teu instrument, que constitueix una evasió de la quotidianitat.

■ Quins instruments toquen?

■ L'entitat comprèn un grup de coral que canta i la banda simfònica que inclou instruments de vent-metall, vent-fusta i percussió. La majoria de gent s'especialitza en un sol instrument, tot i que a vegades es combina el principal amb el piano. Jo, concretament, soc de percussió tot i que la meua

idea inicial era entrar per tocar el clarinet, ja que era l'instrument del meu pare. Tot i això, la percussió és més senzilla de començar, t'ajuda a aprendre a sentir el ritme, i com volia integrar-me al més aviat possible, el meu pare em va aconsellar iniciar-me en aquesta secció. Després vaig provar amb el clarinet, però finalment vaig decidir que no m'agradava tant.

■ Creu que és necessari tenir un do innat per dedicar-s'hi a la música? O són habilitats que es poden potenciar?

■ El do innat molt poques persones el tenen i realment no crec que sigui necessari tenir-lo. La música al final neix d'un voler començar, d'una il·lusió, i d'un treball constant que dependrà del lloc on vulguis arribar.

■ Quina creu que és l'època de la vida més idònia per submergir-se en aquest món?

■ Sens dubte des de ben petit, ja que s'absorbeix tot coneixement amb més facilitat i naturalitat, però la mateixa entitat ens ha demostrat que tampoc no hi ha edat.

■ Què és el que el fa sentir més orgullós de l'entitat?

■ Certament, estem molt contents que alguns sous de famílies proveinguin de la música, que gent que de petita es va formar a l'entitat ara es guanyi la vida d'aquesta manera. ◀

AFP: 40 anys apropant l'univers fotogràfic al Prat

Parlem amb Luis García Martín, president i fundador de l'Agrupació Fotogràfica Prat

SERGI OLIVERA

Estem vivint uns anys plens d'efemèrides culturals i associatives a la ciutat, fruit de l'explosió de creativitat, inquietuds i ganes de dedicar temps lliure a les passions que es va viure durant els primers anys de la dècada dels vuitanta.

És el cas de l'Agrupació Fotogràfica Prat, que aquest any celebra el seu quarantè aniversari. Ocasí indispensable per parlar amb Luis García Martín, president i un dels socis fundadors (el número 2, per ser més concrets) per fer retrospectiva i revisar present i futur de l'entitat.

Com a colofó de la celebració, cal dir que aquest dissabte 25 de maig ompliran els Jardins de la Pau d'activitats fotogràfiques i culturals, amb la col·laboració d'altres entitats de la ciutat, organitzant la 39a Festa de la Fotografia de l'Agrupació Fotogràfica Catalana.

Història

Tot i que es considera el 6 d'abril de 1984 com la data oficial de creació de l'Agrupació Fotogràfica Prat (dia que l'alcalde Lluís Tejedor va inaugurar una primera exposició al Casal de Cultura, a la torre Balcells, on van tenir la primera seu), l'embrió de l'associació ja funcionava uns anys abans, des de finals dels setanta.

Va ser gràcies a la botiga i estudi fotogràfic ja desaparegut Maytor, conduït per Manel Mayench i situat a l'avinguda verge de Montserrat, proper a l'encreuament amb la carretera Marina (sí, aquell aparador on sovint ens aturàvem a veure si coneixíem els nens i nenes de les fotos de comunions exposades).

Una dotzena d'aficionats a la fotografia es van agrupar entorn d'aquest comerç i es va crear un club de socis. "Mayench tenia un local a prop de la zona de Cal Gana i

Imatge històrica cedida per l'AFP

ens els deixava per fer les nostres primeres reunions, allà vam començar a organitzar les primeres activitats i compartir coneixements", recorda García.

Amb els anys, la voluntat de constituir-se com a associació va ser prou forta com per llençar-se a la piscina, omplir la paperassa i ser finalment reconeguts per la Generalitat i l'Ajuntament com a tal. La primera seu com a AFP la van tenir al Casal de Cultura: "ens van posar a les golfes!" -recorda García- "al centre ja hi havia altres activitats i vam aprofitar que l'escola de dibuix marxava d'allà. Al principi encara hi havia restes de pintura, però ens venia bé la pica que utilitzaven ells per rentar pinzells i fer-la de servir com a laboratori, tot i que a l'escala per pujar i baixar només hi cabia una persona".

D'analògics a digitals

El món fotogràfic ha canviat molt, a les actuals dependències de l'AFP, a la primera planta del Centre Cívic Jardins de la Pau, compten amb un laboratori de revelat que ara només utilitzen un parell de la seixantena de socis actuals, els més romàntics. "Ara l'edició digital ho domina tot, ho pots fer tot a casa més ràpid, no cal desplaçar-se, però al principi tot es feia artesanalment. Té un punt de màgia veure com apareixen les imatges del no-res", explica García.

Convocatòries de premis

Durant els primers temps d'activitat a la ciutat va fer que l'interès per la fotografia creixés i els socis van incrementar ràpidament (en total, han passat unes 280 persones en tots aquests anys). "Fèiem cursos bàsics, exposicions, presentacions sobre fotògrafs reconeguts, xerrades amb convidats i des de bon inici vam començar a organitzar premis com el Pratimag, que ja té 41 edicions amb la de 2024".

La convocatòria de premis fotogràfics per part de l'associació ha estat una constant en la història de l'entitat, dinamitzant la participació i la vida cultural de la ciutat. El Pratimag té una part de temàtica lliure i una vinculada al nucli urbà del Prat. Per altra banda, també s'organitza el concurs "Delta del Llobregat" (32 edicions ja) dedicada als espais naturals, amb la biodiversitat que ens envolta com a temàtica estrella.

També van ser els precursors del concurs fotogràfic de Festa Major, que ara gestiona l'ajuntament sota el nom de ClicPrat, i els culpables positius que el Centre Cívic Jardins de la Pau, on tenen la seu des de 1994, sigui ara el centre neuràlgic del món de la imatge a la ciutat. Allà tenen lloc totes les exposicions vinculades a la fotografia, en col·laboració amb l'AFP com l'actual protagonitzada per la cineasta Rosa Delgado. ◀

El Prat celebra el 28è Pratifolk

REDACCIÓ / Aprofitant un temps radiant, el dissabte 4 de maig es va celebrar una completa edició -la 28a ja- del Festival de Cultura Tradicional del Prat, Pratifolk. De bon matí, les matinades trabucaires pels carrers de la ciutat van posar tothom en alerta per la plantada del seguici a la plaça Salvat Papasseit, seguida de la cercavila d'entitats locals i convidades, amb l'habitual lluïment de les colles.

Tots cap al Parc del Fondo d'en Peixo, que va ser el gran epicentre d'activitats i actuacions: vermut amb ballada de sardanes, tallers de danses tradicionals amb la Colla Picacrestes, la Colla Bastonera, l'actuació dels Castellers del Prat i la ballada de conjunts de gegants i gegantons, que servia de prèvia per les actuacions de les colles de diables a la nit.

Tot plegat acompanyat per dinars populars, gimcanes infantils, actuacions de grups de folk i punxadiscos, a més de la participació del bestiar

de L'Hospitalet i el Ball de Gitanes de Sant Pere de Ribes. No seria, però, una festa d'entitats del Prat sense alguna picabaralla, com un conflicte geganter pel control dels temps de ball d'una actuació i alguns incidents relacionats amb el foc dels diables, amb guspises que van provocar ensurts a alguns dels presents, inclòs un dels grups musicals que havien d'actuar, que van veure en risc per moments els seus instruments, un fet que va provocar situacions incòmodes entre el grup i el públic. ◀

Neix la Colla Vella de Ball de Diables

REDACCIÓ / Aquest mes de maig hem conegut la creació d'una nova agrupació de diables al Prat. Es tracta de la Colla Vella de Ball de Diables, la qual ha estat creada per antics integrants de la Colla de Diables del Prat que s'han decidit a fundar un nou grup que aixoplugui a antigues generacions de la colla mare. La idea és recuperar per actuacions puntuals a gent ja retirada o que encara forma part de l'agrupació sense estar actius.

Segons explicaven els fundadors Carlos Santos i Àlex Sandoval al programa Connectats d' El Prat Ràdio, la voluntat és la d'homenatjar aquestes antigues generacions fundadores de les primeres essències de diables a la ciutat, encarant-ho sobretot des d'un punt de vista festiu i amb previsió d'actuar dues o tres vegades durant l'any.

De moment s'ho prenen amb calma, s'han integrat dins l'estructura d'entitat del Ball de Diables del Prat, fundada el 2017 també amb exmembres de la Colla de Diables del Prat que buscaven retrobar les essències del foc i l'esperit més tradicional, amb la qual col·laboraran prestant-se ajuda mútua. Aquest 2024 se l'agafaran per preparar l'estructura de la colla: cerca d'integrants, vestuari i finançament amb la vista posada a les festes de Sant Pere de 2025, on esperen poder debutar a places i carrers de la ciutat. ◀

DONACIÓ COL·LECCIONS 'PORTAVOZ PRAT' I 'DELTA'

L'Anna i l'Antoni, fills del Sr. Antoni ANGUERA BORGES, el traspàs del qual va tenir lloc el propassat mes de gener del 2024, a l'edat de 95 anys, han fet donació al nostre periòdic d'una col·lecció per a nosaltres amb un valor especial i molt entrañable: el seu pare, el Sr. Anguera, tenia guardats i enquadernats amb molta cura, tots els números (des del primer) del setmanari *Portavoz Prat* (que va néixer el 1950) i del periòdic *Delta*, que va veure la llum a finals del 1977.

En nom de totes les persones que formem l'equip del periòdic *DELTA* (el Consell Editorial, la Redacció i l'Administració), els testimoniem el nostre agraïment perquè la seva generositat ens ajuda a mantenir encesa la memòria històrica del periodisme pratenc des dels seus inicis. ◀

Estrena musical a càrrec de la BMP

REDACCIÓ / La Banda de Música del Prat de Llobregat va estrenar una composició musical en el marc del seu concert anual de primavera, que programa amb el títol de "Concert en família". Tingué lloc a l'inici de la segona part de la seva intervenció a l'Auditori del Cèntric, sota la batuta del mestre Joan Carles Chordà Escrivà, el propassat dissabte dia 18 de maig. La peça va ser un pasdoble, compostat pel mestre Josep Mut Benavent, amb el títol de *Pere Baltà*, dedicat a l'escriptor i polític pratenc; ambdós varen estar presents a l'acte. La seva amistat prové ja des dels anys 1980-1985, quan Pere Baltà va a estar al front del Servei de Promoció cultural de la Generalitat de Catalunya i Josep Mut era llavors subdirector de la Banda de Música de Barcelona -de 1981 al 1993-, de la qual més tard en va ser el director titular -de 1993 al 2007-. ◀

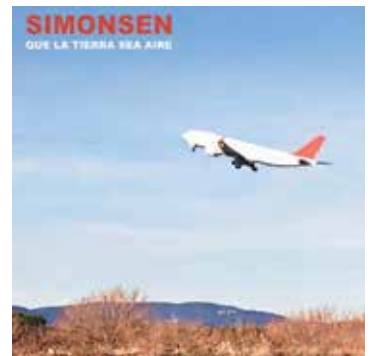
Simonsen publica el seu primer disc “Que la Tierra Sea Aire”

La banda amb seu al Prat treu a la llum el seu primer treball de llarga durada

SERGI OLIVERA / La banda de pop-rock alternatiu Simonsen, molt vinculada al Prat per la presència de membres locals com són Uri Canalías i Tone Codina, així com pels assajos a La Capsa, culmina el seu primer capítol com a grup després de la seva creació l'any 2020, amb la publicació del seu àlbum de debut, que porta per títol “Que la Tierra Sea Aire” (2024, Fep Producciones).

El grup, format per Uri Canalías (veu, guitarres), David Trujillo (baix), Oscar Martín (guitarres), Albert Godino (Teclats i veus) i Tone Codina (bateria i veus), presenta una col·lecció de 10 cançons amb una destacable producció a càrrec de Christian Rey que, conjuntament amb el treball de la banda té com a resultat una obra compacta, amb un estil propi reconeixible, de qualitat lírica i musical.

Es tracta de pop-rock de guitarres accessibles, una secció rítmica engegada i

alguns arranjaments electrònics amb reminiscències a l'escena britànica de la dècada dels 90 i 2000 (els primers Radiohead, Oasis, Stereophonics). Les lletres en castellà també els apropen a alguns grups i artistes de l'escena indie espanyola.

Les temàtiques de les lletres defugen els missatges fàcils i tracten temes vitals, sentimentals i anímics en profunditat. Com ells mateixos expliquen “és l'equilibri entre les coses meravelloses de la vida i aquells moments fotuts quan la mateixa vida te les treu”. Alguns dels temes de l'àlbum ja havien vist la llum amb anterioritat com a

single o com a part de l'EP Homònim “Simonsen” (2023, Music Hunters). És el cas de “Tormentas”, el crescendo que tanca el disc, i de “Todo Va a Estallar”, sens dubte un dels punts més àlgids d'un treball que ja es pot trobar a totes les plataformes digitals.

La portada del disc, un avió enlairant-se sobre els camps del Prat és una fotografia presa pel nostre director Josep Maria Canalías, pare de l'Uri, qui ens va deixar l'any passat, durant el procés de creació del disc. La inclusió de la imatge serveix també com a record i homenatge a la seva important figura. ◀

ENDINSA'T al PORT

Jornades de Portes Obertes

24, 25 i 26 de maig

Participa a les activitats gratuïtes
i inscriu-te a les visites guiades

Port de Barcelona

Port Vell
Port de Barcelona

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

▶ Per PUIGMALET

Núm. 203. Aquests mots encreuats presenten deu definicions, en cursiva, de tema pratenc.

Horizontals: 1.- Que són de l'època de Brunelleschi, Da Vinci o Michelangelo. 2.- Gas inflamable. Faig plana una cosa. La quarta lletra. 3.- Pàrquing. Té temor. Un romà. Carboni. *"Del Prat al ..."*, *eslògan gastronòmic local*. 4.- Molt fèrtil, verdós i frondós. Embarcació de riu basca. 5.- Xai, anyell. *Ca l'...., nom popular amb què es coneixia el Modern*. Esquerra Canareva. 6.- Flor de ..., representació heràldica del lliroc. Comencen el soliloqui. Cerimònies dels cultes religiosos. 7.- Nou romans. Donarieu forma corba. Est. 8.- Faig de ventre. Darrere del peu d'Aquil·les. Dins la puput. 9.- Alfa. Escoltats amb atenció. Societat Menorquina d'Al·lergòlegs. Inici indefinit. 10.- *"Ep, gran", un antic hola local*. Al fons del mar. Europa. Club cultural a Atenes. 11.- Entrin. Llard per a ensaïmada. 12.- Sud. *Primer cognom de l'escriptora i professora al Prat, autora de "La meva història és la història d'un amor"*. L'extraterrestre. Xabià consonàntic. 13.- La meva extremitat. Traient aigua del pou. *Ocell de ferro que ens sobrevola*. 14.- Omplien de palla la palliss

Verticals: 1.- Ideologia contrària a la monarquia. 2.- A tu. Peça de terra de conreu llarga, a L'Hospitalet. En quin lloc?. Ante Meridiem. 3.- La polida filla de la filla. Plural. *Els dedicats a la Mare de Déu del Prat són obra de Juli Miralles*. P. 4.- Enmig de les carenes. Cony d'eufemisme. Talla arran els cabells. 5.- Iode. *Criat d'una*

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

casa de pagès. Trespol bastant tèrbol. 6.- Rei persa. Esports ianquis. Primer dels reis d'Israel. 7.- Antic aler del Barça. *Nom de pila de l'escriptora i professora al Prat, autora de "La meva història és la història d'un amor"*. Corda o cable que subjecta els pals d'un veler. 8.- A les matricules dels Països Baixos. Greals, graals. Monedes nipones. 9.- Embrutat. Es queda amb Polanski. Acaben cansats. 10.- Indi. Metzina. Àstat. Energia. Primera cara del disc. 11.- Farieu l'àpat del vespre. Comencen a estavellar-se. 12.- L'origen de tot. Olor consonàntic. *Menjar que els pagesos portaven al tupí*. Es dirigeix cap aquí. 13.- Quedareu, finalment. Facin unió. 14.- Del revés, treus les escates del peix. *Elefant a una llar d'infants local*.

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 203

Horizontals: 1. RENAISSANCESTES - 2. ETER. APLANO. DE. - 3. TEM. I. C. PLAT - 4. UFANOS. GAVARRA - 5. BE. ESPARTER. EC. - 6. LIS. SOLL. RITUS. - 7. IX. CORBARIEU. E. - 8. CAGO. TALO. UPU. - 9. A. OTS. SMA. IND. - 10. NOL. R. E. ATENEU. - 11. INGRESSIN. SAJM. - 12. S. SABATE. ET. XB. - 13. MA. POUANT. AFIO. - 14. EMPALLISSAVEN. **Verticals:** 1. REPUBLICANISME. - 2. ET. FEIXA. ON. AM. - 3. META. S. GOIGS. P. - 4. ARENE. COI. RAPA. - 5. I. MOSSO. TREBOL. - 6. XA. SPORTS. SAUL. - 7. EPI. ALBA. ESTAL. - 8. NL. GRIALS. IENS. - 9. TACAT. ROMAN. TS. - 10. IN. VERT. AT. E. A. - 11. SOPARIEU. ESTAV. - 12. T. LR. TUPINA. VE. - 13. EDAREU. UNEIXIN. - 14. SETACSE. DUMBO.

Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1º 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

Enterrant un mite

El bombardeo del templo del Pilar (3 de agosto de 1936). El mito al descubierto és un llibre interessant i singular que ha fet despertar la memòria de molta gent que tenia el fet i les seves circumstàncies com una cosa ja oblidada. El seu autor -que també ens ha resultat agradablement sorprenent- és el **Dr. Anton Pujol Bertran**, que ha exercit la medicina a Madrid, Toledo i Mallorca. És un apassionat de la medicina i la història i té publicats diversos llibres i articles al respecte. La seva relació amb el Prat és molt pregona: és fill del Dr. Tomás Pujol -metge del Prat i d'Anna Bertran de Ossó (germana del Dr. Salvador Bertran de Ossó, que fou metge igualment del Prat i Jutge de pau), net del Dr. Josep Pujol i Capsada, alcalde del Prat l'any 1931, i cosí germà dels Ferret-Pujol, pratenques i pratenques de soca-rel.

El llibre, en essència, ens submergeix en un tractat detalladíssim del clima que es vivia a Barcelona durant els primers dies de la rebel·lió franquista i la importància de l'aviació a Catalunya, i, molt especialment, de l'aeròdrom del Prat, que va estrenar l'any 1929 el nom de Josep Canudas (1894-1975), pioner de l'aviació a Catalunya.

El que ve a fer el Dr. Pujol Bertran és a donar-nos pèls i senyals d'un fet real i a presentar-nos també les al·legacions sobre el

tema de l'altre bàndol així com les diverses teories d'historiadors i periodistes... Però, al final, ell ens detalla la resolució del jergolífic, ens desemmascara la “febre” amb un remei específic no pas genèric... Com deia Oscar Wilde (1854-1900), “la memòria és el diari que duem amb nosaltres a tot arreu”. I el Dr. Anton Pujol Bertran l'ha fet arribar fins aquí guardant com un tresor la del seu pare.

El bombardeig del temple del Pilar va tenir lloc la matinada del 2 al 3 d'agost del 1936. Podem llegir (tal com ens explica el Dr. Pujol Bertran) a les edicions de premsa de Saragossa (“Heraldo de Aragón”, “El Noticiero”) del 4 i 5 d'agost: “Criminal, execrable, vandàlic i sacrílego acto de la piratería catalana”/ “Zaragoza, baluarte de la fe y el patriotismo, en pie ante la más criminal de las agresiones”.

El Dr. Pujol Bertran ha arribat a desxifrar el problema i a desmitificar la no explosió de les bombes perquè tenia en el seu poder la informació més privilegiada, deixant a banda arxius i hemeroteques, periodistes i militars. Farem concís el procés: I) el 30 de juliol del 36, el tinent coronel Díaz Sandino, cap de l'aviació militar republicana de Catalunya amb seu al Prat, és nomenat per Companys Conseller de Defensa de la Generalitat; II) l'1 d'agost del 36, té lloc la primera reunió

del remodelat govern de Companys; III) el 2 d'agost del 36, amb la presència de Díaz Sandino i del nou cap de l'aviació militar al Prat, el comandant Miguel Ramírez de Cartagena, s'inaugura amb berenar-sopar inclòs, l'aeròdrom de Sariñena (Osca, comarca de Los Monegros); IV) el 3 d'agost del 36, un avió Breguet XIX pilotat per Emilio Villaceballos (ascendit a alferes el mateix dia) s'enlaira de matinada de l'aeròdrom Canudas i remuntant el riu Ebre, arriba a Saragossa i deixa anar 4 bombes -no idèntiques- sobre el temple del Pilar, amb un vol rasant (dues cauen al temple, una al riu i una altra a la plaça).

Les bombes no exploten, dues estan exposades actualment encara dins del temple i el que li diuen allà a la Verge -parodiant el Salm 137-5- és que “Sobre la ira de tus enemigos extendiste tu mano poderosa”. És a dir, un miracle.

El Dr. Anton Pujol Bertran certifica que la veritat certa és que el seu pare, el Dr. Tomás Pujol (catòlic practicant, d'idees republicanes moderades i que va salvar vides arriscant fins i tot la seva), va ser testimoni la nit del 2 al 3 d'agost, de com a esquenes del pilot, el tinent mecànic Joaquim Sangeñis va manipular les espoletes de les bombes per assegurar-se que no explotarien. Per a ells era una qüestió de seny, decència i valentia suficients per tal que no es provoqués en aquells moments un daltabaix més, totalment innecessari.

Les eleccions municipals al Prat de 1871: entre la tupinada i els ‘errores de pluma’

Quan es publiqui aquest article els catalans i catalanes viurem unes setmanes a cavall entre unes eleccions al Parlament de Catalunya i unes eleccions al Parlament Europeu. És per aquest motiu que no podíem defugir la possibilitat de preguntar-nos com vivia la societat pratenca unes eleccions fa 150 anys.

El context polític no passa desapercbut aquell desembre de 1871: el Sexenni Democràtic ha fet caure els Borbons, que seran substituïts per Amadeu de Savoia. A més, des de la Revolució de 1868 s'ha imposat el sufragi universal —masculí i per a majors de 25 anys— i són cridats 502 pratenques a les urnes en tres col·legis electorals quan la població comptava amb uns 1.800 habitants.

L'alcalde, el farmacèutic Ramon Arandas, perdrà l'alcaldia enfront un vell rival del bàndol contrari, el masover Miquel Casano-

vas Ribas —pare de Jaume Casanovas. El procés electoral va comptar amb anomalies de tota mena, des de l'apatia cívica dels participants fins a clars intents de tupinada.

Només per al primer col·legi electoral la mesa constituïda esdevé un guirigall durant els tres dies que dura l'elecció. Es denuncia que la constitució de la mesa l'efectuaven persones que ni pertanyen a aquell col·legi o que ni existeixen —s'al·lega un *error de pluma*—, però l'escàndol més gran que es delata és el fet que *estuvieron en el café D. Jaime Piguillem y D. Jacinto Casanovas* —escrutadors— *la mayor parte del tiempo que debían desempeñar sus cargos en el colegio y otras faltas que si convienen se probaran*.

Al segon col·legi, trobem un panorama semblant. El futur alcalde és denunciats per introduir dotze paperetes a l'urna mentre

que el mateix president de la mesa dona la papereta expressament a un ancià, i més d'un pratenca vota més d'un cop al·legant votar en nom seu i en nom d'algun altre familiar.

Al tercer col·legi, simplement apareixen noms afegits a la llista de votants, sense que aquestes persones hagin trepitjat el col·legi durant els tres dies d'eleccions.

Més enllà de l'anècdota, cal consignar que les denúncies venen signades per membres del *Rostit*, bàndol contrari al futur alcalde Miquel Casanovas —de *l'Enciam*. La vàlidesa o no d'aquestes irregularitats i coaccions que es presenten són simptomàtiques del grau de politització de la societat pratenca d'aleshores, moguda més per lluites personals que no pas per motivacions ideològiques.¹

1. L'anàlisi exhaustiva d'aquestes eleccions i les de tot el període del Sexenni Democràtic i la Restauració (1868-1923) es veurà reflectit en l'estudi que un servidor està realitzant en el marc de la Beca Jaume Codina de l'any 2023.

AMB L'AIGUA AL COLL
per MANOLITA SANZ

El fil de les amistats

Ara fa uns tres mesos em va caure un llibre al cap mentre tractava d'arribar a un altre. De dins es va desprendre un sobre amb fotografies. Les vaig mirar i no vaig reconèixer ningú, tret de mi mateixa, molt jove. Com pot ser? Em vaig posar a preguntar cada vegada que em trobava amb alguna persona amiga. A la fi, un amic, bon observador, es va fixar en un petit rètol que hi havia al fons, difuminat. Va ser suficient perquè sospités la circumstància i el lloc de la foto. Uns dies més tard, la vaig mostrar a una amiga que em va dir, a la primera: És Cinta, no ho veus?. Tot aclarit.

Vaig començar a pensar en les amistats i la manera com hi hem arribat. Hi ha aquelles que són de tota la vida, que les coneixem dels nostres primers anys. Són poques i ens hi trobem còmodes, ja ens coneixem molt, no ens hem d'explicar res del passat. En diem són com de família. Una manteta de benestar.

Després, hi ha les amistats que fem a través de les nostres parelles i dels fills/es. D'alguna manera, és difícil superar l'etapa escolar, perquè són amistats de conveniència i el fil de l'amistat es va esfilagarsant, molts cops es resumeix amb una salutació efervescent el dia que ens trobem, sense conseqüències posteriors.

A vegades, amb aquelles amistats de tota la vida hi ha intervals buits que poden durar anys. No sabem ben bé perquè, però un bon dia, per alguna trobada puntual, les reprenem. No ens expliquem res del que ha passat en els fragments d'entretant. Fa mandra i, a més, per què tornar sobre allò que no hem viscut junts? Millor seguir endavant i prou.

D'altra banda, sempre hi ha noves amistats que arriben en qualsevol època de la vida, persones amb les quals connectem i que tenim grans converses, grans viatges o dies de quotidianitat intensa. Amb aquestes, ignorem el passat i el deixem enrere. Ens interessa l'ara i aquí.

Amb els anys, l'amistat pot ser fer visites a la persona que no pot desplaçar-se i passar una estona amb ella, riure del passat i no pensar en cap futur...

Em quedo amb el que ha dit Feliu Formosa, gran poeta i traductor, que farà 90 anys al setembre, a l'homenatge que li ha fet la Institució de les Lletres Catalanes, aquests dies: "A la residència, la meua manera de lluitar contra el temps és traduïnt".

ENS ESCRIUEN

Enriquir-se empobrint, denigrant i cobrint de dol

"Hi ha negocis que se'n parla molt sovint per lo negatiu que són pel planeta, i que no acabem de posar-hi remei, no en som capaços, tot i que ens estem abocant a la seva destrucció. El fet va lligat al poder econòmic, al meu entendre, i així ho veig quan es reuneixen els alts mandataris, amb manca d'unanimitat en les accions a prendre a curt termini, i potser cal analitzar quins són els que hi estan en contra, de quins països i per què. I mira que en fa d'anys que se'n parla! Aquest tema remou la consciència i més encara quan et trobes a la premsa articles punyents que posen de manifest el drama humà que envolta aquests negocis, penso prou coneguts, però que el poder econòmic, amb l'excusa de la millora de l'estat del benestar en general, i el propi en particular, va propiciant sense massa ressò en contra i cobrint al mateix temps el seu objectiu, un gran negoci econòmic per arribar al cim del rànquing de les fortunes del món. Pura misèria humana.

Vaig llegir l'entrevista que sortia publicada a La Vanguardia el 31 de març passat, feta a l'escriptor Siddharth Kara, autor del llibre *Cobalto Rojo*. L'haig de comprar. Em va cridar l'atenció la duresa del títol de l'entrevista, *El cotxe elèctric està tenyit de sang del Congo*, però ben aviat ho vaig entendre, en aprofundir-me en les afirmacions de l'autor. Les bateries de liti recarregables, les que fem servir en el nostre diari estat del benestar en tots els aparells tecnològics al nostre abast, mòbils, tablets, ordinadors portàtils, cotxes elèctrics... totes, totes, porten en la seva fabricació un component essencial que és el cobalt. Aquestes bateries de liti a nosaltres ens faciliten la vida doncs, carreguen més ràpid, tenen més llarga vida i s'escalfen menys. Però als camperols i nens del Congo, aquests milers de gent humil que treballen amuntegats i atapeïts en aquestes mines artesanal a l'aire obert, de forma infrahumana i denigrant per guanyar un miser jornal, el cobalt els hi lleva la vida. El 75% del subministrament mundial procedeix del Congo i del total de la seva producció la Xina en controla més del 70%, essent per tant un poder dominant a nivell mundial. Però sembla que gens l'importa el cost humà i mediambi-

ental que representa. Li preguntaven a l'autor si el cobalt és clau per el cotxe elèctric i va respondre, "La revolució verda del cotxe elèctric està tenyida de vermell de sang del Congo". I seguia, "Estem provant de salvar el nostre medi ambient i deixar un planeta més verd als nostres fills a canvi de destruir el dels nens al cor de l'Àfrica". Perquè per obrir aquestes mines de cobalt a cel obert ha fet falta talar milions d'arbres. Greu desforestació.

Com la que està passant al Brasil amb la producció de cotó, desforestacions il·legals, acaparament de terres, corrupció i violència, segons una investigació independent feta i publicada aquest passat mes d'abril, per una organització amb seu al Regne Unit. L'estudi ha constatat l'enviament de quasi un milió de tones de cotó brut de plantacions del Brasil als fabricants asiàtics i d'aquests 20 milions de peces ja acabades i articles per a la llar, s'han subministrat a Espanya, durant dotze mesos, per a la seva venda en botigues de moda de nivell mundial. En la macro regió del Cerrado a Brasil, l'agricultura industrial ha pres un auge elevat, amb l'ànim de ser un dels principals productors de cotó del món, però la contrapartida és que aquesta tala d'arbres de prop de 100.000 hectàrees, genera impactes climàtics equivalents a 50 milions de cotxes més circulant cada any per carreteres i que centenars d'espècies s'enfronten a l'extinció. Roba barata al mercat, però a quin cost!"

Pere Rodríguez Darnés

Les Palmeres, barri oblidat

Efectivament, han passat més de 45 anys des que AENA va introduir el barri de Les Palmeres al Pla Director, i després de molts anys i diferents situacions, estem igual. Els residents i els nostres habitatges estem afectats com a àrea de protecció aeroportuària i, a més, els terrenys són d'ús rústic.

Val a dir que els dos darrers anys, l'Ajuntament del Prat ha aprovat per unanimitat dues mocions de suport al barri, però la situació continua enquistada i sense solució de desafectació a curt termini.

Delta
LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

www.periodicdelta.cat

Correu electrònic: periodicdelta@periodicdelta.cat

▶ ENS ESCRIUEN

Com ha passat tant de temps i no és possible fer obres de caràcter major, no ens poden adequar a l'ITE dels edificis perquè el període va expirar el 2017. Les cases es varen construir l'any 1950.

La situació és esperpèntica però igualment podria ser que AENA jugués amb el barri com a moneda de canvi per a l'ampliació de l'aeroport.

Óscar Jurado

La Barceloneta, ara mes lluny!!

En l'any de centenari del Barri ens han fet una "pacificació", amb traïdoria i premeditació,

Ens han ben fotut!!

Estem a més de 100.000 Km i més de 6.000 hores anuals, més lluny del Prat.

Ens han tallat l'entrada principal del Barri; per entrar i sortir hem de donar més voltes que el 29. És inadmissible que un Ajuntament suposadament de verds i ecologistes no hagin valorat l'impacte ambiental que això representa i les molèsties i maldecaps greus que ocasionarà per facilitar la immediatesa i l'accés de vehicles d'urgències, camions de bombers, demés serveis i vehicles més pesats.

Ara que aviat obriran la carretera o nova avinguda de Cal Silet, des de Sant Cosme al Riu, resulta que no hi podem accedir per anar cap al cementiri, la platja o als camps, i per accedir i sortir de casa hem d'anar a donar voltes a la rotonda del Coronel Sant Feliu i gastar vuit vegades més combustible.

Demano -i m'agradaria que es revertixi la situació- que tornin a habilitar el semàfor de l'11 de setembre, que posin els dos sentits de entrada i sortida i compartir-los amb las

bicicletes, a més del dos carrils que ja tenen actualment.

Que consti -sobretot- com a una idea o proposta individual de lògica i sentit comú, sense ànim d'ofendre ningú ni crear mals rotllos; en tot cas, respectaré i assumiré les decisions que es prenguin encara que no les comparteixi, però no em demaneu que si són contràries us aplaudeixi amb les orelles.

No penso liderar ni incentivar cap moviment d'oposició al respecte, ni cap recollida de firmes, ja que tots som adults per saber el que hem de fer. Tingueu present que tindreu el meu suport i col·laboració.

Seria interessant, aprofitant la nova urbanització fer acostar el transport públic al Barri per accedir a l'oest o al centre del Prat i rodalies; seria imprescindible alguna línia més que passi pel barri, potser la del PR3 o PR4.

On mana capità no mana mariner. El Prat és vostre !!

Pau Rosell Fabró

Sherlock Holmes i el misteri dels Sanfeliu

Un conegut va llegir la meva darrera col·laboració en aquest periòdic i em va preguntar si volia contactar amb un amic seu que treballava a l'editorial de la Institució Catalana de Genealogia i Heràldica per saber més del cognom Sanfeliu. Al principi li vaig dir que no, doncs el meu article era més de denúncia que de recerca heràldica-nobiliària, però només per omplir la meva curiositat, finalment vaig accedir-hi.

Com que no vol ser citat li diré Sherlock Holmes pel seu brillant treball d'investigació. Molt resumit deia que el cognom es pot

trobar escrit amb les grafies següents: Sanfeliu, San Feliu, Santfeliu i Sant Feliu.

Tots els cognoms són correctes, però el menys freqüent és Sanfeliu. Aquest últim es troba escampat principalment a Barcelona, Lleida i València.

Tots deriven dels noms geogràfics dels pobles que es diuen Sant Feliu. Durant l'edat mitjana era costum que la gent procedent d'un lloc digués el seu nom i el lloc d'on era. Així jo seria en Miquel del Prat, tenint referències històriques de personatges amb el nom i l'afegit del poble d'on venen. Trobem Jaume de Carcassona, Simon de Sant Feliu, etc... La majoria són dels segles XII i XIII.

També tenia molt a veure el secretari o escrivent de torn encarregat de prendre nota del fet. Així doncs, l'interessat li deia a l'escrivent que es deia Joan de Sant Feliu (la seva ciutat) i ell el transcrivia amb una de les quatre maneres anomenades i el que escrivia el funcionari és el que valia pel futur. Seria el seu cognom per sempre.

Apareixen Sant Feliu com a repobladors del Regne de València.

La investigació genealògica revela que té l'origen català i deriva del llatí "Sanctus Felix" que vol dir "Sant Felip". Degut a l'evolució de l'idioma també s'inclou Sanfeliu, Sanfilio, Sanfeliú, cognoms no abundants en quant a gent que es digui així.

I per acabar, trobem Sanfeliu amb les mutacions que el cognom ha sofert al llarg del temps.

Error a l'hora d'escriure, modificacions per raó de l'idioma ... són motius perquè el cognom hagi patit alteracions i per això n'hi ha tants de similars. Existeixen més de 40 cognoms que estan relacionats amb Sanfeliu. Sense comentaris.

Ho deixo aquí!

Miquel Domènech

CONCERT
CARMINA BURANA

ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT PERE I SANT PAU
1 DE JUNY / 20:00 H

ENTRADA-DONATIU: 20€

XXXII TALLER PARTICIPATIU DE CANTAIRES DE LA FCEC I CMUSICS AL BAIX LLOBREGAT 2023/24

FEDERACIÓ CATALANA D'ESGLÉSIES CORALS
CMUSICS

ic3C

ABRIL - MAIG 2024

- Isabel FELICES DÍAZ, el 14 d'abril, als 88 anys.
 - Pedro PEÑA MARTÍNEZ, el 15 d'abril, als 74 anys.
 - Lola GUZMÁN ALCAIDE, el 16 d'abril, als 95 anys.
 - Antonio LLAMAS LUQUE, el 18 d'abril, als 86 anys.
 - Fernando GARCÍA SANTAMARÍA, el 19 d'abril, als 84 anys.
 - José FERNÁNDEZ JIMÉNEZ, el 20 d'abril, als 81 anys.
 - José Antonio PELÁEZ DELGADO, el 21 d'abril, als 63 anys.
 - Teresa GLÜCK GARCÍA, el 22 d'abril, als 88 anys.
 - Francisco PALOMO SÁNCHEZ, el 22 d'abril, als 81 anys.
 - Juan MAYA MALDONADO, el 22 d'abril, als 68 anys.
 - Dolores GÓMEZ GONZÁLEZ, el 25 d'abril, als 100 anys.
 - Carmelo SIMANCAS JIMÉNEZ, el 26 d'abril, als 76 anys.
 - Ramón CÁMARA TABARES, el 27 d'abril, als 72 anys.
 - Elvira MORALES LORO, el 29 d'abril, als 83 anys.
 - Antonio GARCÍA MANERO, el 30 d'abril, als 75 anys.
 - Josep OLIVA VIDAL, el 2 de maig, als 94 anys.
 - Manolo DÍAZ SÁNCHEZ, el 3 de maig, als 93 anys.
 - Cari GONZÁLEZ GONZÁLEZ, el 6 de maig, als 95 anys.
 - Francisca RINCÓN GÓMEZ, el 7 de maig, als 83 anys.
 - Francisca ARENAS NAVARRO, el 7 de maig, als 84 anys.
 - Lola FLORES BORRALLO, el 8 de maig, als 89 anys.
- Aurelia ZARCO CEREZO, el 9 de maig, als 79 anys.
 - Marifé CASTILLO MOYA, el 10 de maig, als 63 anys.
 - Alejandro PÉREZ LÓPEZ, el 13 de maig, als 78 anys.
 - Miquel DORCE FERNÁNDEZ, el 16 de maig, als 80 anys.
 - Antonio MEGÍAS HERNÁNDEZ, el 18 de maig, als 64 anys.

JAUME CODINA VILÀ

(1923-2007)

“...I a poc a poc esdevindrà tan nostra que no caldrà ni que parlem de tu per recordar-te, a poc a poc seràs un gest, un mot, un gust, una mirada que flueix se'n dir-lo ni pensar-lo...”

Miquel MARTÍ I POL

SEGUEIX-NOS A

Facebook, facebook.com/periodicdelta

Twitter @periodicdelta

Instagram @periodicdelta

Delta LLOBREGAT EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT www.periodicdelta.cat

Correu electrònic: periodicdelta@periodicdelta.cat

STEFY GALLEGO, la capitana del Club Bàsquet Prat, penja les “sabatilles”

“Els valors que he après al bàsquet els he fet servir a tot arreu de la meva vida”

T.ESPIGARES

Stefy Gallego diu adeu i deixa el bàsquet en actiu. La jugadora pratenc de trenta-sis anys, mestre d'educació infantil de professió i coordinadora infantil, entre moltes altres facetes dintre del staff del CB Prat, penja les sabatilles i posar punt final a la seva carrera esportiva com a jugadora. Després de vint-i-cinc anys jugant a bàsquet - els 15 últims al CB Prat- s'ha convertit en la jugadora que més cops ha vestit la samarreta del CB Prat, disputant més de 670 partits oficials, des de Segona Catalana, Primera, Copa i aquest últim any a SuperCopa Femenina.

Coincidint amb l'últim partit de la temporada, el club li va preparar una gran festa d'acomiadament amb amics, excompanyes, familiars i un munt de gent que no es va voler perdre aquest moment de la seva capitana dels últims dotze anys. Arseni Conde, president de l'entitat, li va fer entrega de l'ensena d'or del club i la seva samarreta, amb el 15, ha quedat penjada de la paret del Joan Busquets.

Stefy inicià la seva trajectòria esportiva l'any 1999 al Prat Femení, on va jugar durant un període de cinc temporades. Després d'això, va passar cinc anys més al Bàsquet Pratenc, fins arribar a la temporada 2009-10, quan va fitxar pel femení del CB Prat. Des de llavors, ha liderat l'equip al llarg de quinze anys fins a l'actualitat.

■ **Com vas començar al bàsquet i què et va portar a aquest esport?**

■ Gràcies a la meva germana. Ella es va apuntar a bàsquet, però jo volia fer futbol i el meu pare no em va deixar. Després volia fer tennis i el meu pare em va dir que era molt car. Al final vaig acabar al bàsquet de rebot. A mi no m'agradava. Així vaig començar i de mica en mica em va anar agradant. En el meu primer partit vam perdre 105 a 41 i jo vaig ficar 40 punts.

■ **Per què prens en aquest moment aquesta decisió?**

■ Crec sincerament que podria jugar un parell d'anys més, però retirar-me bé, en bones condicions i amb un bon record m'ha fet decidir. Crec que ja em toca per l'edat. Jo em preocupo molt per tot i aquesta pressió men-

Stefy Gallego amb la seva samarreta al darrere, el 15, que ja penja de la paret del Joan Busquets / Foto: CB PRAT

“Stefy s'ha convertit en la jugadora que més cops ha vestit la samarreta del CB Prat”

“Crec que tinc molt a oferir en el món del bàsquet, especialment en el que fa referència als valors”

tal m'ha afectat a la meva vida. També cal dir que aquesta última temporada ha sigut molt complicada.

■ **Amb quin moment et quedes de tots aquests anys?**

■ Crec que és molt difícil. Però si hagués de decidir seria un any amb l'Àlex Artigot que vam estar 29 jornades classificades per pujar a Copa i que l'últim partit a Tarragona el vam perdre i ens vam quedar a Prime-

ra. Un altre moment seria l'any de l'ascens a Copa. Però em quedo amb l'acomiadament que em va fer l'altre dia. Va ser increïble i no l'oblidaré mai a la meva vida.

■ **I el pitjor?**

■ Sincerament, deixar el Bàsquet Pratenc em va costar molt.

■ **Què t'ha brindat el bàsquet al llarg de tots aquests anys?**

■ Ser la persona que soc. Quan jo vaig començar a jugar a bàsquet jo no parlava, era supertímida. Em vaig apuntar a bàsquet i va canviar tot, inclús el meu nivell d'estudis va millorar. Els valors que he après al bàsquet els he fet servir a tot arreu de la meva vida.

■ **Què és el CB Prat per tu?**

■ Casa meva. Jo m'estimo molt el club. M'encanta estar aquí i m'encanta posar el meu granet de sorra perquè sigui una entitat millor.

■ **Quin tècnic o quina persona ha tingut més impacte en la teva trajectòria?**

■ Molta gent, però per mi l'Àlex Artigot va ser un entrenador que em va fer tocar de peus a terra i que m'ha ensenyat els valors que he fet servir com a capitana.

■ **Mai has considerat jugar fora del Prat?**

■ Sí, des del primer any m'han trucat, fins i tot el Barça, però mai m'ho vaig plantejar.

■ **I ara què, tens marcat algun futur esportiu?**

■ Tinc un desig i és entrenar algun equip de nenes petites, que acabin de començar. A aquesta edat són esponges. M'encantaria. Crec que tinc molt a oferir en el món del bàsquet, especialment en el que fa referència als valors. ◀

FUTBOL. PLAYOFF ASCENS A SEGONA RFEF

L'AE Prat perd 0-1 davant l'Hospi en l'anada del play-off

El Sagnier es va omplir amb 1.800 espectadors a l'anada de la primera eliminatòria davant l'Hospi / Foto: F. SERRANO

MANOLO GOL

Un gran gol marcat de llançament de falta per part Ton Alcover, l'Hospitalet se'n va anar amb avantatge del partit d'anada de la primera eliminatòria del play-off d'ascens a Segona Federació. Diumenge 26 es decidirà l'enfrontament al Municipal de la Feixa Llarga de l'Hospitalet. El partit va resultar molt obert i competitiu i ambdós conjunts van

cercar la porteria contrària i van crear moltes ocasions de gol que no varen fructificar, a excepció del gol d'Alcover

Els pratencs es van ficar en la promoció després de vèncer en les seves últimes jornades davant l'Escala a domicili i Vilafranca en el Sagnier.

Els últims enfrontaments de la lliga regular han estat els següents;

Empat sense gols en el Sagnier davant

el Reus Reddis (0-0) en un partit amb dues parts diferents, perquè mentre en la primera no va haver-hi ocasions de gol, després del descans tots dos equips van poder marcar, amb un Prat més ambiciós, sobretot en els minuts finals.

Mateix resultat en la jornada següent a Tona. Nou empat sense gols (0-0) en un partit bastant igualat on tots dos contendents van disposar d'ocasions de gol i on el Prat va demostrar més ambició.

El Prat va perdonar en la jornada 32 davant el Girona B en el Municipal Sagnier i el va acabar pagant, perquè es va avançar amb un penal on Ashot va obrir el marcador, però va malmetre posteriorment tres ocasions clamoroses per a golejar. Abans del descans va igualar el filial en un córner i més tard va sentenciar un partit on el resultat final (1-3) no va justificar el vist en el terreny de joc.

Remuntada històrica davant L'Escala

En la penúltima jornada de lliga, El Prat va remuntar en els minuts finals un 3-1 amb el qual guanyava L'Escala, que es va mostrar superior en l'inici. Els potablava van ser de menys a més i Sarsanedas va empatar de cap en un córner. Ashot per partida doble, Yusef i Padilla arrodonirien la remuntada final (3-5) per als potablava.

I en l'última jornada El Prat va derrotar al Vilafranca 3-0 i va sentenciar el bitllet per al play-off d'ascens a Segona Federació, categoria de la qual va descendir la temporada passada. Els homes de Miguel Motoso van ser superiors a un Vilafranca ja descendit. Álvaro Cordero, Ashot i Padilla van sentenciar la trobada i la promoció. ◀

MOTOCICLISME

Joel Esteban obté el quart lloc a Le Mans i ja és primer dels debutants a Moto 3

T.ESPIGARES / Només cinc carreres han estat suficients perquè Joel Esteban demostrï la seva vàlua i reafirmi el seu desig de brillar al màxim. El pratenc del conjunt CFMOTO Aspar Team va exhibir la seva excel·lència en l'última prova del mundial de Moto 3 al circuit de Le Mans, en el Gran Premi de França. En una cursa memorable, va protagonitzar una remuntada impressionant des de la 16a posició de sortida fins a obtenir un merescut quart lloc final, a més de registrar la volta més ràpida de la cursa, superant fins i tot al guanyador. Després del seu 11è lloc a Qatar, 8è a Portugal, 9è als Estats Units i la mala sort a Jerez, Esteban ha assolit una magnífica quarta posició, reforçant així les seves expectatives.

Amb aquesta actuació, Joel Esteban ascendeix a la 8a posició de la classificació general de Moto 3, acumulant 33 punts i liderant la classificació de debutants. En dues setmanes, el 24 i 26 de maig, a Montmeló en el GP de Catalunya, tornarà a tenir una altra oportunitat i potser fins i tot assolint el podi. ◀

Joel Esteban, al circuit de Le Mans / Foto: DIAZPHOTO-CFMOTO ASPAR TEAM

BÀSQUET. PLAY-OFF LEB OR

El CB Prat diu adeu a l'ascens a Or

J. CENTELLES

Dues eliminatòries irregulars deixen als pota blava sense el premi de l'ascens a OR i la temporada vinent tornaran a jugar a PLATA.

En la primera eliminatòria, amb el factor pista a favor, es va jugar primer a Algesires on es va guanyar per 72-83 amb un gran partit de Rai Carrasco i quan semblava que tot estava decidit, els gaditans van plantar cara al Joan Busquets remuntant els 11 punts en diverses ocasions, però al final en una exhibició de Rubén Prey es van reduir les diferències i només es va perdre per 93-99 que donava el passi a la següent eliminatòria.

La història es va repetir davant l'Albacete. A la pista manxega amb uns encertats Rubén Prey i Rai Carrasco en el tercer quart van agafar un avantatge al lluminós de 8 punts (69-77) que feia il·lusionar als aficionats per la tornada, però no seria el dia dels pratencs que van veu-

Els pratencs van caure derrotats al Joan Busquets davant Albacete / Foto: F. SERRANO

re com els visitants ràpidament van igualar la diferència i la van ampliar arribant al descans 33-46. A la represa de la mà de Alley, Rodríguez i Ordóñez van remuntar la diferència posant-se

per davant al marcador, però això només seria un miratge perquè en el darrer quart els nervis i el desencert de cara a cistella van fer que l'Albacete s'emportés el partit per 74-84 i deixant fora als

homes de l'Albert Cañellas de la lluita per un ascens que volien repetir esportivament com la passada temporada i que com sabem es va haver de renunciar per problemes econòmics. ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Berzosa i Ozerova, plata i bronze al Campionat de Catalunya Absolut

T.E. / Nou èxit de la gimnàstica pratenca, en concret de les sèniors Gisela Berzosa i Liubov Ozerova de l'AE Rítmica Prat Cor Blau amb la consecució de dues medalles al Campionat de Catalunya Absolut que es va celebrar a la Ciutat Esportiva de Blanes. Medalla de plata per Gisela Berzosa i bronze per Liubov Ozerova en la classificació general. Berzosa va obtenir una qualificació de 75,250 aconseguint dues plates amb cèrcol i cinta, mentre que Ozerova va puntuar 72,600 amb tres bronzes en les tres disciplines: cèrcol, cinta i maces.

Les dues gimnastes estaran presents en els Campionats d'Espanya Individual del 20 al 23 de juny amb la seu encara per decidir per la Federació Española de Gimnasia. ◀

Gisela Berzosa i Liubov Ozerova (al centre) a Blanes al costat de les seves entrenadores / Foto: AERPCB

TAEKWONDO

Els pratencs guanyen nou medalles als Campionats de Catalunya de Promoció i Màster

DELTA / El taekwondo continua aportant molts triomfs per l'esport pratenc. Pel que fa al Campionat de Catalunya Màster i el Trofeu Promoció Absolut que es van celebrar a finals d'abril a la Mar Bella de Barcelona, nou medalles van ser el total de les medalles aconseguides per la delegació de taekwondoques locals; set en la categoria de promoció absolut i dues en la màster. En promoció, or per Nisrim Chentouf del Don Jon en categoria júnior i tres plates per: Jordi Eduard Fajardo (júnior-Do Jon) i els sèniors, Ana Calvo i Daniel Roca del Gym Studio Fran Martín. Per completar el medaller, tres van ser de bronze, per Marta Velasco (júnior), Raül Rus (júnior) i el sub 21 Oscar Royo, tots tres del Do Jon.

Respecte als màsters remarcar les dues medalles d'or dels taekwondoques del Fran Martín: José Àngel Domínguez i Javier Roberto Sarsanedas.

Álvaro Calzada or i bronze al Campionat de Catalunya Infantil de Poomsae / Foto: NP

Èxit de la primera competició internacional del Do Jon

Destacar també l'actuació del Do Jon en la que va ser el seu primer desplaçament internacional a terres belgues, al Keumgang Cup guanyant vuit medalles. Or per Martina

Durán; plates per Nisrim Chentouf, Amaia Guillén, Aitana López i bronzes per Nora El Harche, Sara El Harche, Marwa Chentouf i Eric Sánchez.

Álvaro Calzada del Nippon Prat guanya dues medalles al Campionat de Catalunya Infantil de Poomsae

I la competició d'aquest últim mes es va completar amb la celebració de dos campionats de Catalunya més. En el de Catalunya Infantil de Poomsae la representació pratenc del Nippon Prat es va emportar una medalla d'or a càrrec d'Álvaro Calzada en categoria aleví i una de bronze per la parella formada per Carlota Candon i novament l'Álvaro Calzada. Paral·lelament, el mateix dia també es va celebrar el Campionat de Catalunya de Promoció de Hapkido on els veterans pratencs, Igor Gómez i José Juan Calvo entrenats per al Studio Fran Martín van guanyar la medalla d'or en parelles participant amb l'equip Choi's Vilanova i en el Campionat Demostració Parapoomsae cal despuntar l'or obtingut pel cadet Joel Cerezo del Do Jon. ◀

TRIATLÓ

L'equip femení del Prat Triatló 1994, campió de Catalunya al Prat / Foto: PT1994

El conjunt femení del Prat Triatló 1994, campiones de Catalunya

DELTA / El conjunt femení del Prat Triatló 1994 es va proclamar campió de Catalunya de Triatló per equips en la 28a edició del Triatló Ciutat del Prat disputada el 5 de maig, en un any en què el club pratenc està de celebració del seu 30è aniversari. Prop de 500 participants de 100 equips es van aplegar en la platja del Prat per gaudir d'una de les grans festes esportives de la ciutat marcada amb negreta dintre del calendari de la Federació Catalana.

Un total de 43 equips van lluitar per la victòria final a la prova elit. En categoria femenina el conjunt pratenc format per: Elsa Carnero, Gemma Díaz, Anna Subirana, Laia Díaz i Anna Flaquer, es va alçar amb la victòria amb gran superioritat des de l'inici, seguides del CE Katoa i CN Mataró, respectivament.

En el cas masculí el CE GEIEG van ser els guanyadors, amb el Prat Triatló amb molt poca distància, ocupant la segona plaça. Tercers van arribar els nois del CE Katoa. L'equip pratenc va estar format per: Jan Gallardo, Thomas Vanhalst, Pol Simon i Alejandro López. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT

Una cursa disputada a la Pista de Lliça d'Amunt / Foto: CP CIUTAT DEL PRAT

Els esportistes pratencs dominen el Campionat de Catalunya de Circuit i Pista

T.ESPIGARES / Domini aclaparador dels patinadors de velocitat pratencs en els Campionats de Catalunya en Pista i en Circuit disputats en les últimes dates. Els esportistes dels dos conjunts pratencs; el CPV El Prat com el CP Ciutat del Prat han demostrat el lideratge dels potablava dintre del patinatge català aconseguint més de 100 medalles entre ambdues competicions. L'Arboç va ser la seu del Campionat de Catalunya de Circuit on l'esquadra potablava obtenia un total de 63 medalles, mentre que en Lliça d'Amunt, lloc on es van disputar els de Pista els pratencs pujaven 56 vegades al podi. Per tant, una superioritat total dels patinadors potablava des de les categories minis fins a les sèniors.

Per consultar les medalles dels pratencs al nostre web www.periodicdelta.cat. ◀

ATLETISME-CURSA

Àlex Cervero i Laura Rodríguez guanyen la 24a Delta Prat

T. E. / L'atleta del Sugar Atlètic, Àlex Cervero, i Laura Rodríguez, del Tenerife Caja Canarias, van ser els guanyadors absoluts de la cursa de 10 km que es va celebrar el passat 28 d'abril al Prat, consolidant-la com una de les proves més importants del calendari en ruta català. Cervero va dominar la prova masculina de principi a fi amb un temps de 32 minuts i 24 segons. En segon lloc, va arribar a meta Manuel Jesús Viedma amb 33:41, seguit per Daniel Moisès amb 33:42.

En categoria femenina, Laura Rodríguez es va imposar també de forma molt destacada amb un temps de 36 minuts i 1 segon, molt per davant de les altres corredores. Miriam López que va arribar en segon lloc, amb 39:23, seguida de Miriam Riba amb 39:36.

Víctor Doblàs i Rebeca Suárez s'imposen en la prova de 5 km

A la prova de 5 quilòmetres, Víctor Doblàs en categoria masculina amb 15:41 i Rebeca Suárez amb 17:45 en la femenina, van ser els guanyadors.

Podi de la cursa de 10 km amb Àlex Cervero i Laura Rodríguez, guanyadors absoluts / Foto: Marc Asensio

Per la seva part, Manuel Jesús Viedma (33:41), i Sònia Mata, (45:52), van ser els primers atletes pratencs en travessar la línia d'arribada.

Cal destacar que la prova va tancar les seves inscripcions amb dies d'antelació després de batre el rècord de participació amb 1.200 corredors i corredores. Posteriorment, es van celebrar les curses infantils amb la participació de 125 nens i nenes i on els més petits van

donar el toc final a la gran matinal atlètica viscuda al Prat.

Classificacions

10 km. Categoria Masculina

1. Àlex Cervero (Sugar Atlètics), 32:24
2. Manuel Jesús Viedma (Ind.), 33:41
3. Daniel Moisès (Running Club), 33:42

10 km. Categoria Femenina

1. Laura Rodríguez (Tenerife Caja Canarias), 36:01
2. Miriam López (Fondiesteam), 39:23
3. Mireia Riba (l'Hospitalet Àt.), 39:36

5 km. Categoria Masculina

1. Víctor Doblàs (PcTeam), 15:41
2. Remi Normand (Ind), 15:50
3. Jordi Muela (CN Mataró), 15:51

5 km. Categoria Femenina

1. Rebeca Suárez (La Sansi), 17:45
2. Laura Vilchez (CE IrunwithLeiva), 18:05
3. Airina Guillen (Los Martes Con Dios), 18:39

La resta de les classificacions al nostre web www.periodicdelta.cat. ◀

**DISTRIBUCIÓN
DIRECTA
INTEGRAL**

DISTRIDAM amb
l'esport i la cursa Delta Prat

L'accés en cotxe al passeig de la Platja queda permanentment tancat per quatre sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, confirmades pel Tribunal Suprem.

En un context d'emergència climàtica, creiem que això és una oportunitat per cuidar millor la nostra platja i gaudir-ne encara més.

Així serà la nova platja

Més natura

Renaturalizem la platja i convertim l'antic vial en un passeig per a la ciutadania.

Més sorra

Amb aportacions més eficients.

Més endreçada

Una zona de serveis i l'altra, de natura i calma.

Més transport públic

Nova línia PR5-Platja
Exprés i 4 busos l'hora.

Aparcament gratuït per als cotxes del Prat

Amb 850 places.

elprat.cat/laplatja

Ajuntament del
Prat de Llobregat